Hetedik pecsét

Jeffersonville, Indiana, USA
1963 03 24

1 Köszönöm, testvérem. Miközben állva maradunk, imádkozzunk. Mindenható Isten, az élet szerzője és minden jó lelki ajándék adományozója; mi valóban nagyon hálásak vagyunk ezért a csodálatos, különleges közösségi időért a Te jelenlétedben. Ez életünknek egy nagy csúcspontját jelzi, Uram: egy olyan alkalmat, amit sohasem fogunk elfelejteni, bármennyivel is tovább maradnánk itt.

És imádkozunk, Istenünk, hogy ezen a befejező estén… Megfigyeljük az Igében, hogy az ünnep zárónapján Jézus ott állt közöttük és kiáltott: "Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám"; és imádkozom, mennyei Atyám, hogy ez újra ismétlődjön meg ma este, hogy halljuk a mi Urunk hangját, amely hív bennünket… Hív bennünket a Neki való szolgálatra és a Vele való szorosabb járásra. Érezzük, hogy hallottuk az Ő hangját ezeknek a pecséteknek a megnyitásában, amint azt szólta, hogy ez az utolsó nap, és hogy az idő elközelített. Add meg ezeket az áldásokat, amiket kérünk, Atyánk, Jézus Krisztus nevében, az Ő dicsőségére. Ámen. Helyet foglalhattok.

2 Szeretném ezt hozzáfűzni: az összes szolgálat közül, mely valaha is volt az életemben; hiszem, hogy ez a hét volt a szolgálatban töltött teljes életem legdicsőségesebb időszaka. Nem számít, mit tettem… Láttam nagy csodákat történni, természetesen, korábban a gyógyító szolgálatokban. De ez meghaladja azt. Életem egyik nagy időszaka, csúcspontja volt az, hogy itt voltam, és hogy láttam ezt a kis Gyülekezeti Házat felvenni egy más kinézetet. Nem csak ennyi, hanem a belseje is más kinézetet vett föl.

És most, megkérdeztem Billy-t… Olyan sokáig tartott neki, hogy eljöjjön értem. Azt mondta, hogy egy másik csoport is megkeresztelkedett; ami azt jelenti, hogy ezen a héten több mint száz ember keresztelkedett meg az Úr Jézus Krisztus nevében. Tehát hálásak vagyunk, és Isten áldjon meg benneteket.

És most, ha nincs gyülekezeti otthonotok, meghívunk benneteket ide, hogy közösségben legyetek velünk. Csak emlékezzetek rá, hogy a gyülekezet nyitva van. Nem felekezet vagyunk, és remélem és bízom abban, hogy soha nem is leszünk felekezet: csak egy olyan közösség, ahol férfiak és asszonyok, fiúk és lányok találkoznak Isten asztala körül, ahol közösségben vannak az Ige körül, és minden dologban egyforma az érdeklődésünk.

3 Van egy csodálatos pásztorunk, Istennek egy igazi embere, és én annyira hálás vagyok ezért. És ha emlékeztek arra a látomásra egy évvel ezelőtt, arra az élelemre, ami elraktározva volt egy helyen, az pontosan úgy van. És most ez a hely megfelelő a vasárnapi iskola osztályainak minden korosztály számára, és egyszerűen csak nagyon hálásak vagyunk ezért a lehetőségért. Valaki azt mondta egyszer, hogy bárcsak lennének olyan vasárnapi iskolai órák, ahová elküldhetnék a gyerekeiket: most megvan ez. Tehát most csak gyertek és legyetek velünk, ha nincs gyülekezeti otthonotok. Természetesen, ha van egy jó gyülekezetetek, ahová jártok, és ami az Evangéliumot hirdeti és így tovább, akkor az úgyis csak nekünk egy másik csoportunk, látjátok, valahol máshol. De ha nincs otthonotok…

4 Úgy értem, hogy többen ideköltöztek az ország más részeiből, hogy ez legyen a gyülekezeti otthonuk, és mi természetesen szeretettel köszöntünk benneteket itt az Úr Igéje számára.

És emlékszem… Talán amikor elmentem, akkor mondtam nektek, hogy a szolgálatok, már amennyire én tudom, itt lesznek a Gyülekezeti Házban. Nem tudom, hogy az Úr még mi mindent tartogat számomra a jövőben. Az Ő kezébe bízom ezt: nem pedig valamilyen babonára vagy bármire. Csak napról-napra várok Őrá, hogy vezessen engem arra a helyre, ahol jobban szolgálhatnám Őt. És amikor befejezte velem, akkor bízom abban, hogy békében fog hazafogadni engem.

5 És most, én nagyon hálás vagyok a Gyülekezeti Ház embereinek együttműködéséért. Amint Billy mondta nekem ezen a héten, hogy… Azt hiszem, hogy a Gyülekezeti Ház körül minden itteni otthonnak van vendége. Megnyitották az otthonaikat és helyeket és befogadták azokat az embereket, akiknek nem volt hová menniük. Most pedig, ez igazi keresztény cselekedet. És néhány otthonban minden kis sarokba bezsúfoltak valakit, hogy itt maradhassanak az emberek, mert ez egy zsúfolt időszak volt amiatt… Valamilyen esemény miatt, ami a sportvilágban zajlott, kosárlabda vagy valami miatt, és mindent lefoglaltak, plusz egy nagy csoport… Azt hiszem, ebben a kis gyülekezetben képviselteti magát… Talán 28 vagy 30 állam is képviselteti magát ebben a kis gyülekezetben, emellett pedig még két külföldi nemzet, tehát… Tehát ebben a kis ébredésben ez maga is elég sok helyet foglal már el.

És kérdeztem… Ma néhány emberrel, és mondtam, hogy úgy értettem, hogy nincsen itt túl sok jeffersonville-i ember az összejövetelen.

6 Valaki felszólalt és azt mondta: - Nem tudunk bejutni… Ez volt az oka. Néhányan a rendőrségről és így tovább, el akartak jönni az összejövetelre, de mondták… Beszélgettek és mondták… Eljöttek ide és nem tudtak bejutni. Már tele volt a hely, még mielőtt egyáltalán be tudtak volna jutni. Talán később lett volna az ő idejük, de nem jöttek el, tehát az emberek más helyekről jönnek. Tehát nagyon hálásak

vagyunk.

Most pedig, nem tudom. Az ez után következő dolog a hét trombita lenne egy másik üzenetben. De a pecsétekben gyakorlatilag minden benne van. Végigmennek a gyülekezeti korszakok, és mi előbb őket helyeztük el, ami a leg… Ami a legfontosabb volt, de a… Akkor. A pecsétek megnyitása pedig megmutatja, hogy hová megy a gyülekezet, és hogy hogyan ér véget. És most, azt hiszem, hogy a mennyei Atya természetesen kegyelmes volt hozzánk, amiért engedte meglátnunk azt, amit megláttunk.

7 Ezt elmondom. Áttekintve a régi jegyzeteket, amiket sok évvel ezelőtt prédikáltam, és csak bejöttem és azt mondtam, amit én helyesnek tartottam, és azt folytattam. Az egyáltalán nem volt helyénvaló. És most, mind a négy pecsét megvolt nekem egy 20 perces prédikációban. Óh! A Jelenések négy lovasa: én mindet összedobtam. És azt mondtam: - Az egyik ló fehéren jött elő… Azt mondtam: - Talán ez a korai egyház. És a következő ló az éhínségbe ment… És aztán így tovább.

De, óh, amikor az Ige valóban megnyílt, az több száz mérfölddel odébb volt ettől. Tehát ez sarkalljon minket arra, hogy figyeljünk és várjunk. Aztán lehet, hogy ebben az időben kellett ezt megcsinálni. Lehet, hogy sok dolog van, amit nem lehet összeegyeztetni más emberekkel. De hiszem, hogy amikor mindennek a vége eljön és találkozunk a mi Urunkkal, akkor meglátjátok, hogy ez így helyes. Valóban az.

8 Most pedig, azoknak, akik nem ebbe a városba valók, akik különféle helyekről jöttek, különféle államokból és nemzetekből: nagyon méltányolom az odaszántságotokat, hogy ilyen nagy távolságot megtettetek; és hogy sokan szabadságot vettetek ki és hogy néhányan még úgy is itt vagytok, hogy nincs hol aludnotok. Tudom, mert néhányuknak én tudtam szállást szerezni, úgy, hogy nem volt pénzük élelemre vagy bármi másra, és így… És még így is eljöttek és számítottak arra, hogy valami történni fog, hogy el lesz rendezve ez a dolog. És ilyen nagy hittel abban, hogy még az sem számítana, hogy élelem nélkül vagy szállás nélkül kellene itt lenniük, ők el akartak jönni és hallani azokat… Azok a dolgok mindenképp megtörténnek. Ez nagyon bátor dolog, tudjátok. És mindenki annyira száz százalékos volt.

Találkoztam a sógorommal ott hátul, ami… Ő rakta fel a gyülekezeti épület téglafalát és így tovább, és mondtam neki, hogy mennyire értékelem a munkáját. Én nem vagyok kőműves és semmit nem is tudok erről, de tudom, hogy mi a szögletes sarok: hogy jól van-e felrakva.

9 És azt mondta: - Én mondom neked… Azt mondta: - Soha nem volt még olyan, aligha volt, amikor ilyen összhangot lehetett látni az emberek között, amint mindnyájan együtt dolgoztak. Wood testvér, Roberson testvér és mindenki egyszerűen csak végezte a maga dolgát, mindenben. A testvér, aki a hangosítást… Mármint aki a hangszóró berendezéseket felrakta, meg mindent a gyülekezetben, azt mondták: - Minden jól működött… Amikor szükségük volt valamire, mindig ott állt egy ember, készen arra, hogy megcsinálja. Tehát Isten van ennek az egész menetében. És nagyon hálásak vagyunk ezért.

Sok nagy adományozó van a gyülekezetben, aki segített, mint Dauch testvér és testvérnő, akik itt ülnek; és sokan mások, akik nagyon sokat adtak ezért az ügyért. És azt hiszem, hogy most semmiben sincs hiányuk, és minden ki van fizetve. Tehát nagyon hálásak vagyunk ezért.

10 Emlékezzetek, hogy ez a ti gyülekezetetek, mert Krisztus szolgái vagytok, és ezért épült ez ide: egy nyitott ajtó, hogy szolgálók nőjenek fel, és azoknak a szolgálóknak is, akik már Krisztus szolgái, hogy eljöjjenek és hogy jól érezzék magukat a Jézus Krisztus körül való közösségben. Akarjuk, hogy tudjátok, hogy mindenkit szívesen látunk itt.

És most, amikor néha hallotok engem, amint a felkenetés ideje alatt úgy lerántom a leplet a szervezetről; én azt nem a pásztorotok ellen értem, vagy a gyülekezetből bárki testvér vagy testvérnő ellen; hiszen végső soron Istennek vannak emberei minden létező szervezetben. De Ő nem fogadja el a szervezetet: hanem a szervezetben lévő egyént fogadja el. Tehát ahhoz nem kell egy szervezet. Ezért, amikor az emberek annyira belebonyolódnak a szervezetbe, akkor semmi mást nem látnak, csak azt, amit az a gyülekezet mond, látjátok. És ezzel elzárják magukat másoktól, és ez egy olyan rendszer, ami nem tetszik Istennek. És ez egy világi ügy, amit soha nem rendelt el Isten.

11 Tehát én most semmilyen egyénre nem gondolok. Katolikus, zsidó, vagy bármi legyen is, vagy metodista, baptista, presbiteriánus, bármilyen szervezet, nem-szervezetek és nem-felekezetek és minden: Istennek vannak gyermekei, akik ott ülnek azokban, látjátok. És hiszem, hogy sokszor egy céllal vannak ott - hogy világosságot adjanak -, kihúzva onnan az eleve elrendelteket, körös-körül mindenhonnan. És azon a nagy napon majd meglátjuk őket. Az Úr Jézus Krisztus gyülekezete felhívatik a levegőbeli nagy találkozásra, és mi mindnyájan felmegyünk, hogy találkozzunkŐvele; és én nagyon várom azt az órát.

Olyan sokat lehetne mondani. És ma este, az utolsó, záró estén, mint általában mindenki… Egy gyógyító szolgálaton azt találom, hogy az emberek nagy dolgok megtörténésére várnak, a gyógyító szolgálaton, ami feszültté és idegessé teszi őket. És aztán ugyanezt találom itt ma este, hogy minden elvárással van afelé, hogy meglássa, hogyan… És minden este így volt, azoknak a pecsételtnek a

megnyílása felé.

12 Most szeretném ezt nagyon letisztázni. Minden alkalommal, minden alkalommal, amikor ezek a pecsétek eljöttek erre a helyre, minden, amit valaha is hittem velük kapcsolatban és minden, amit másoktól olvastam róluk; ellentmondott annak, ami a szobában jött hozzám. És az elmém, mostanra… Azért tartottam ma délelőtt azt a gyógyítói szolgálatot, mert az én emberi elmém annyira kezd eltávolodni a saját gondolkodásmódomtól. Próbáltam egy leredőnyözött szobában maradni egyetlen lámpával - ez a nyolcadik nap -, és még csak a kocsimba sem ültem be, hogy elmenjek bárhová is.

El kellett mennem néhány testvérrel a bankba aláírni néhány papírt és pénzzel kapcsolatos dolgokat, és azokat a dolgokat, amiket kölcsönöztek ennek a gyülekezetnek; de egyenesen visszajöttem és hozzáfogtam a készüléshez. És az a furcsa, hogy nem volt egyetlen személy, vagy bármi, vagy… Általában kopogtatnak, és húznak, és körbevesznek. De egyetlen dolog sem volt. Ez nagyon különleges.

13 Ahol ettem, Wood testvéréknél, általában azt a helyet körülveszik az autók. És úgy volt, hogy nyolc vagy tíz ember is náluk kap szállást mostanra, és egyikük sem jött.

Aztán ma délelőtt - soha nem felejtem el ezt a délelőttöt, a mi Üdvözítőnk kegyelmét az Ő fáradt szolgája felé. Amikor válaszoltam egy szegény ember kérdésére, és a legjobb tudásom szerint, és azt gondoltam, hogy helyesen mondtam; és aztán teljesen hirtelen olyan volt, mintha valamit elvettem volna egy kisgyerektől: annyira lesújtva éreztem magamat, és nem tudtam, mi volt az. És azt gondoltam: talán mivel annyira próbáltam sietni, hogy elérjünk a gyógyító szolgálathoz; talán valaki annyira kétségbeesetten beteg, hogy azonnal imádkozni kell érte. És megkérdeztem a hallgatóságot. És aztán egy pár percen belül kijelentést nyert. Valaki azt mondta: - Olvasd el… Még egyszer azt az igerészt! Vagy valami ilyesmit. És akkor kezembe vettem azt a kis papírdarabot és újra elolvastam, hogy megnézzem, mi áll rajta. És lenéztem a könyvre: és teljesen más volt ott, mint amit én a kérdésre válaszoltam, látjátok.

14 Csak hadd adjam ezt át nektek. Amikor bejön a természetfölötti, az a Krisztus elméje. Annyira eltávolodik az ember a saját gondolkodásától, hogy a saját elméjében… Ne engedjétek, hogy próbáljam elmagyarázni ezt, mert nem tudom. Nem volnék rá képes. Senki sem képes rá. Hogyan tudott az az ember, az az Illés, felállni ott a hegyre Isten jelenlétében, és tüzet szólítani az égből, aztán esőt a tűz után, és aztán bezárni az eget, és nem is esett három évig és hat hónapig, és aztán visszamenni és ugyanazon a napon újra szólítani az esőt? És az alatt a kenet alatt, hogyan… És kivett négyszáz papot és megölte őket, és aztán elszaladt a vadonba és kiáltott az életéért, egyetlen asszonytól való félelem miatt, látjátok: Jézábel. Megesküdött rá, hogy az életét veszi, amikor Akháb és mind a többiek ott voltak, hogy meglássák Isten jelenlétét és a nagy csodát megtörténni.

15 Látjátok, a Lélek elhagyta őt. A természetes gondolkodásával nem tudta, hogyan gondolkozzon, látjátok. Nem tudott magától gondolkozni. Emlékezzünk rá, hogy az angyal elaltatta és megnyugtatta őt, felkeltette és adott neki süteményt. Aztán újra elaltatta és megnyugtatta és felállította őt, és újra adott neki süteményt. És nem tudjuk, hogy mi történt azzal az emberrel negyven napon át. Aztán visszahúzta őt egy barlanghoz, és Isten hívta.

16 Ne próbáld megmagyarázni a természetfölöttit: nem tudod. Az egyetlen tennivaló az, hogy egyszerűen csak megyünk tovább. És próbálom magam olyan világosan kifejezni, amennyire csak tudom. De éppen ebből kifolyólag azt hiszem, hogy soha többé nem fogom megpróbálni. Vagy teljes mértékben hiszel, vagy nem: és egy kicsit később látni fogod, hogy miért.

Próbáltam őszinte lenni. Isten tudja ezt. És az a kérdés ma délelőtt, én próbáltam választ adni olyan őszintén, amennyire csak tudtam. És csak a vers első részét olvastam el, és úgy nem lett volna helytálló. A Szentlélek megértve, hogy… Az elmém… Látjátok, nézzétek meg az elmúlt két vagy három napot, hogy mi történik. Látjátok, hétszáznak hívtam… A hétezret hétszáznak mondtam. Ma délelőtt próbáltam… És az emberek észrevették azt, és ez mutatja, hogy figyeltetek.

17 Egy másik ilyen volt, amikor galambot akartam mondani, és helyette bárányt mondtam. De azt rögtön észrevettem. És aztán itt volt egy, amit nem vettem észre, azzal kapcsolatban pedig a Szentlélek azonnal visszafordított engem és odaszólított hozzá. Ez a kettős megerősítése annak, hogy ezek a dolgok így vannak. Isten felügyel arra, hogy helyes legyen. Így van. Ő azt akarja… Azt akarja, hogy tudjátok, hogy ez az igazság. Ő az, aki ezt küldi, mert ez bizonyosan nem volt… Nekem ez éppen annyira egy tanulás volt, mint nektek.

És ezért nagyon hálás vagyok annak az ismeretéért, hogy most az Úrtól tudom, hogy milyen órában élünk. Éppen az utolsó időkben élünk, a gyülekezet elmenetele előtt. Most csak… Beszéltünk, ezért csak kérjük az Ő áldásait újra az Igére.

18 Mennyei Atyánk, itt van az a nagy este, az a nagy óra, amikor… Amikor egy nagy dolog történt. Mindenfelől körülvette az embereket. És Atyám, imádkozom, hogy ma este minden kétséget kizárólag

tudvalévő legyen az emberek szívében és elméjében, hogy tudják, hogy Isten még mindig a trónon van, és hogy Ő még mindig szereti az Övéit. És ez… Az óra, melynek meglátására vágyik a világ, most közeleg: mert megváltásért kiált a világ.

Láthatjuk az elemeket, hogy készen állnak visszahozni. Láthatjuk az elemeket, hogy készek visszahozni a gyülekezetet Krisztus jelenlétébe. Láthatjuk, hogy a menyasszony felöltözi azt a formát, hogy felveszi a menyegzői ruhát, hogy készülődik. Látjuk a fényeket felgyulladni. Tudjuk, hogy a végnél járunk.

Most pedig, mennyei Atyánk, amint kimegy ez prédikálva, vagy tanítva arról a nagy, hatalmas eseményről, amely 2000 évvel ezelőtt a dicsőségben megtörtént, és amely adatott a nagy és szeretett apostolnak, Jánosnak… Ma este erről kell beszélnünk. Add, hogy a Szentlélek jöjjön most elő, az Ő hatalmas, kijelentő erejével, hogy jelentse ki nekünk azt a dolgot, amit tudatni akar velünk, amint az elmúlt estéken is tette. Neked ajánljuk magunkat az Igével, Jézus nevében. Ámen.

19 Most pedig, talán a Bibliátokban oda akartok lapozni… És ez csak egy rövid igevers, egyetlen vers az Igéből, de ez az utolsó vers, amelyet megtaláltok… Illetve az utolsó pecsét. Tegnap este a hatodik pecsétről beszéltünk. Az első pecsét volt az antikrisztus bemutatása, végig ment az ő ideje, és mi láttuk, hogy hogyan ment ki; és hogy az Isten hatalmával bemutatott élőlény is hogyant ment ki az antikrisztusi erő ellen, hogy megküzdjön azzal. Szerintem senki elméjében sem lehet kérdés ezzel kapcsolatban.

Rögtön ezután látjuk, azután a gyülekezeti korszak után azokat a lelkes állatokat, akik mentek… Végigvettük. Látjuk, hogy az egész képet megváltoztattuk ott. Nem jön ki több lelkes állat, látjátok? Hanem ez bemutatta… Előjött a nyomorúság idejében, miután a gyülekezet már elment. Milyen tökéletesen illeszkedik ez bele a gyülekezeti korszakokba! Egyetlen vesszőcskét sem látok, egyetlen dolgot sem, ami nem illeszkedne tökéletesen még a korszakokhoz is, és mindenhez, és az időhöz. Csak gondoljatok bele. Ez mutatja, hogy csakis Isten csinálhatta ezt. Az emberi elme ezt nem tudná felfogni.

20 Tehát látjuk, hogy… Szintén… Az Úr engedje, hogy vehessük az Igét, a Szent Igét, amit Jézus mondott, hogy majd történni fog. És hogyan találhattuk volna meg ezt? Itt átjön és kijelenti, és hozza pontosan… Az Ő prédikációja ott megválaszolja ezt, pontosan a lényeget hozza elő: hat pecsét, de a hetediket kihagyta.

Aztán amikor megnyíltak a pecsétek - figyeljétek meg itt -, Ő még csak a hetedikről való bármiféle említést is kihagyott. Ez egy tökéletes titok Istennél. Figyeljétek meg, most olvasni fogjuk a Bibliából a… Hetedik pecsétben. Ez a Jelenések 8. fejezetben van.

"És mikor felnyitotta a hetedik pecsétet, csend volt a mennyben mintegy fél óráig." (És ez minden, amink van róla.)

21 Most pedig meg fogjuk figyelni, és próbállak nem túl sokáig itt tartani benneteket, mert sokan közületek még úton lesznek ma este hazafelé. És ezért is gondoltam arra, hogy ma délelőtt tartsuk a gyógyító szolgálatot, hogy délelőtt mehessetek arra, hogy ne kelljen itt aludnotok. És most, mi… Nekem is. Nekem is utaznom kell Tucson-ba, Arizona-ba, ahol lakom, és… Ott van most az otthonom. És aztán vissza akarok jönni ide, ha az Úr akarja, körülbelül… A család szeretne visszajönni ide egy pár napra júniusban. És most, talán majd mindnyájatokkal tudok találkozni itt egy összejövetelen akkor.

22 A következő egyeztetett szolgálatom Albuquerque városban van, Új-Mexikó államban. Azt hiszem, hogy az lesz 9-edike, 10-edike és 11-edike. Ott leszek csütörtökön és nagypénteken. Tehát úgy volt, hogy az egész dolgot én kapom, és voltak más időpontjaim is, amiknek addig nem tudtam eleget tenni; úgyhogy csütörtök este és péntek este ott leszek Albuquerque városban, Új-Mexikóban.

Aztán a következő, amit tudok, ami hamarosan lesz, lehetőség szerint… Nem tudjuk biztosra. Úgy van, hogy az én jó barátaimmal leszek, az Éjféli Kiáltás csoporttal fent Southern Pines (magyarul: déli fenyves), Észak-Karolinában. És ők most ott vannak a telefon mellett, akik táviratos üzeneteket küldtek meg mindent, ilyen közel jöttek, egy másik csoporttal fent Little Rock-ban a Jézus neve emberekkel, akikkel összejöveteleket tartottunk a Cow Palace-ben tavaly nyáron. Ők Little Rock-ban, Arkansas államban tartják az összejövetelüket. És már tavaly óta szeretnének legalább egy estét. Vagyis egy teljeset akarnának, de egy estére is készek volnának.

23 Úgyhogy mivel nem tudtam, mit tegyek, azt mondtam nekik, hogy hirdessék ennek a lehetőségét, és aztán egy kicsit később hirdessék ki, mivel éppen most hívtak. Rendben. Mit mondtok? Hot Springs, ott van? Tévedtem. Május 24? Június 24-től 28-ig. Ennek tehát csak a lehetőségét hirdetik még. Mármint hogyha ez az Úr akarata.

Látjátok, ezért szeretem én csinálni azokat a dolgokat. Egy kicsit később majd megtudjátok, látjátok. Amikor elmegyek egy helyre, szeretem úgy megvetni ott a lábam, hogy tudom, hogy Isten mondta: "Menj oda". Akkor ha az ellenség bárhol támad, azt mondom: - Az Úr Jézus nevében vagyok itt,

úgyhogy vonulj csak vissza… És akkor biztos vagyok a területemben, látjátok.

Ha Ő bárhová elküld téged, akkor gondoskodni fog rólad. De ha csak feltételezve mész, hát akkor nem tudom. Lehet, hogy Ő nem lesz ott. Ezért olyan biztos akarok lenni benne, amilyen csak lehetek. Sok olyat elfogadtam, amire Ő nem mondta, hogy fogadjam el, de szeretek a lehető legbizonyosabb lenni. Az Úr áldjon most meg mindnyájatokat.

24 Most tehát megfigyeljük, hogy mivel itt csak egy igevers van, szeretnénk csinálni valamit itt egy kicsit előbb. Ha megfigyelitek, átugrottuk a 7. fejezetet. A 6. fejezettel zárul a hatodik pecsét, de valami ott történik a hatodik pecsét és a hetedik pecsét között. Látjátok? És milyen gyönyörű, hogy ez éppen a megfelelő helyen lett elhelyezve: a 6. és a 7. fejezet közé.

Most figyeljétek meg a 7. fejezetben… Látjuk, hogy a 6. és a 7. fejezet között van egy időszak, egy időszak a Jelenések könyve 6. és 7. fejezete között; és ez az időszak a hatodik és a hetedik pecsét között van. Ezt vegyük észre. Nagyon fontos, hogy észrevegyük ezt a kis időt.

25 Most emlékezzünk rá, hogy a Jelenések 4. fejezete után a gyülekezet elmegy. Miután kiment a négy lovas, a gyülekezet elment, látjátok? Minden, ami a gyülekezettel történt, a Jelenések könyvének 4. fejezetéig történt meg: mindent, ami az antikrisztus cselekvésében történt, a 4. fejezethez jutott el. És a Jelenések negyedik pecsétje - mind az antikrisztusnak és Krisztusnak - véget ért, és az antikrisztus a végzetéhez ér a hadseregével együtt, és Krisztus pedig jön az Ő seregével.

Egy régi küzdelem ez, ami régen az idő előtt kezdődött. És aztán ők voltak… A Sátán és az ő angyalai kivettettek. És lejöttek a földre és újra beállt a küzdelem, mert Éva lerombolta azt a védőhatárt amely elszigetelte őt Isten Igéje mögé. És attól az órától kezdve a Sátán megnyerte a küzdelmet Isten Igéje felett, mert az egyik alattvalója, a gyengébbik, leengedte a mércét.

26 És minden alkalommal pontosan így nyerte meg a küzdelmet: mert egyik alattvalója leengedte az Ige mércéjét. És ebben az utolsó gyülekezeti korszakban ezt egy szervezeti rendszer tette meg, amelyik - az élő Isten igazi, tiszta, szent gyülekezete egy hazudozó lovassal - nem fogadta el az Igét, és a gyülekezetet az Igétől a dogmához fordította.

Most pedig, hányan tudjátok, hogy a római katolikus egyház a dogmára épül? Beismerik ezt? Teljes mértékben. Bizony. Természetesen ezt el is ismerik. A katolikus egyház… Ez egyáltalán nem sértené az érzelmeiket, mert tudják ezt. Éppen most nemrégiben adtak hozzá egy újabbat, miszerint Mária feltámadott. Emlékeztek, egy pár évvel ezelőtt, talán 10 éve? Hányan emlékeznek rá? Az újság és… Bizony, minden. Az új dogma. Látjátok, ez mind dogma: nem Ige.

27 Nemrégiben egy beszélgetésben egy pap azt mondta: - Branham úr… Azt mondta: - Isten az Ő egyházában van…

Én azt mondtam: - Isten az Ő Igéjében van…

Azt mondta: - Nem kellene nekünk vitatkoznunk…

Azt mondtam: - Nem vitatkozom. Csak kijelentéseket teszek… Isten az Ő Igéjében van. Így igaz. “Ha valaki elvesz bármit belőle, vagy hozzáad bármit ehhez…” - ezt mondja az Ige.

Azt mondta: - Hát, Isten adta… Krisztus hatalmat adott az Ő egyházának, és azt mondta nekik, hogy amit ők megkötnek a földön, az a mennyben is kötve lesz…

Azt mondtam: - Pontosan ez az igazság…

Azt mondta: - Nekünk van… Ezeken az alapelveken állva nekünk hatalmunk van feloldozni a bűnöket…

Azt mondtam: - Ha úgy csináljátok, amint az adatott az egyháznak, és amint ők csinálták, elfogadom. Ha úgy csináljátok, akkor itt van a víz, hogy megkeresztelkedjetek Jézus Krisztus nevében a bűneitek bocsánatára. Nem pedig úgy, hogy valaki azt mondja az embernek, hogy megbocsáttattak a bűnei… Pontosan így van.

28 Figyeljétek Pétert, kezében a kulcsokkal pünkösd napján. Emlékezzünk rá, hogy nála vannak a kulcsok, melyekről ők beszélnek. És az emberek azt mondták: “Atyánkfiai és testvérek, mit tehetünk, hogy üdvözülhessünk?”

Péter azt mondta: “Térjetek meg mindnyájan. Keresztelkedjetek meg Jézus Krisztus nevében.”

Mire? “A ti bűneitek bocsánatára. És veszitek a Szentlélek ajándékát, mert nektek lett az ígéret és a ti gyermekeiteknek és a távollevőknek, valahányat csak elhív az Úr, a mi Istenünk.” Így van. Tehát ez örökre lezárja ezt a dolgot. Minden lezárult. Ezzel el van végezve.

De látjátok, bejött az antikrisztus, amint azt ábrázoltuk és megmutattuk. Micsoda kijelentés! Óh, óh! És belegondolni, hogy mindezeken az éveken keresztül láttuk őt feljönni, és ez itt teljes mértékben, közvetlenül ÍGY SZÓL AZ ÚR!

29 És látjuk itt ezt az időszakot a 6. és a 7. fejezet között. Most pedig, a Jelenések 7. fejezete itt egy… Kijelent egy történést. Nem csak úgy a semmiért van itt. Nem csak a semmiért tették be ide közé. Hanem egy céllal van itt, és ez egy kijelentés, amely kijelent valamit.

Figyeljétek meg, hogy mennyire titokzatos, és hogy matematikailag mennyire beleillik az Igébe, pontosan. Hisztek-e Isten matematikájában? Ha nem, akkor biztosan eltévedtek… Akkor biztosan eltévedtek az Igében. Ha elkezdtek egy négyest vagy egy hatost tenni, vagy bármit csak a matematikai szavakon kívül, rendben végigvezetve őket, akkor biztosan magatok előtt láttok majd egy fa tetején legelésző tehénkét. Biztos, hogy mellétaláltok, mert Isten nem… Az egész Igéje teljes mértékben pontosan a matematikában megy. Igen, uram! Tökéletes. A legtökéletesebb… Semmilyen más így megírt irodalom nincs: ami ennyire tökéletes a matematikában.

30 Most pedig, a 8. fejezet csak a jelenetét… A hetedik pecsét jelenetét jelenti ki, ahol semmi más nincs kijelentve. Most tehát, semmi sincs kijelentve a hetedik pecsétben. Most pedig, ennek semmi köze nincs a Jelenések 7. fejezetéhez. Ez... A hetedik pecsét kijelentése teljesen néma. És bárcsak lenne időm - megpróbálom egy pár helyen - megmutatni nektek az 1Mózestől, ez a 7. fejezet… Hogy szó van erről a hetedik pecsétről. Az 1Mózes elejétől ez a hetedik… Ezek a pecsétek végigfutnak.

Emlékeztek-e ma délelőttről, hogy felhoztuk ezeket a dolgokat? És figyeljétek meg ma este is, hogy felhozódnak, és meglátjátok, hogy amint a hetedik pecséthez ér, befejezi. Jézus Krisztus Maga beszél. Beszélt a végidőkről és amikor odaért… Elmondta mind a hat pecsétet. Amikor a hetedikhez ért, megállt. Ott van, látjátok. Ez egy nagy dolog.

31 Most pedig, beszélni fogunk itt erről a 7. részről csak egy percre, hogy átkössük vele a hatodik pecsétet és a hetediket, mert csakis ennyi anyagunk van most meg, amivel tovább mehetünk, a hatodik. A hatodik és a hetedik pecsét között van Izráel kihívása.

Most pedig, nekem sok nagyszerű Jehova tanúi barátom van, akik itt ülnek. Ők mind olyanok, akik azok voltak. Lehet, hogy néhányan közülük még mindig Jehova tanúi. De ők - legalábbis Russel úr ezt a 144000-t mindig a Krisztus természetfölötti menyasszonyára vonatkoztatta, látjátok. De nem azok. Ennek egyáltalán semmi köze nincs a gyülekezeti korszakhoz. Ez teljes mértékben Izráel. Most pedig, mindjárt felolvassuk egy pár percen belül. Ez az időszak a hatodik… A pecsétek között a gyülekezet elragadtatása után a nyomorúság idejébe behívott 144000 zsidó elhívása és elpecsételése, látjátok. Ennek egyáltalán semmi köze nincs a gyülekezeti korszakhoz, látjátok. Óh, teljesen összhangban van a Szentírással: Dániel utolsó három és fél hete még meghatározott Dániel népének, látjátok. Nem a pogányoknak, hanem Dániel népének: Dániel pedig egy zsidó volt.

32 Most figyeljük meg, hogy Izráel csakis az ő prófétáinak hisz, miután azok igazoltakká válnak. És a gyülekezeti korban sehol - kezdve a korai apostoli egyházzal -nem volt a protestáns egyháznak prófétája. Mondjátok meg, hogy ki lett volna az, és mutassátok meg. Soha. A korai apostoli korszakban volt egy, akit Agabus-nak hívtak, aki egy igazolt próféta volt. De amikor bejöttek a pogányok Isten örökségébe és Pál a pogányokhoz fordult, miután - amint tegnap este olvastuk - Péter az Úrtól kapta, hogy Ő a pogányok közül választ egy népet az Ő nevének, az Ő menyasszonyát; azóta a történelem lapjain soha nem volt egyetlen pogány próféta sem.

33 Csak menjetek vissza a történelemben és nézzétek meg. Miért? Pontosan, ez ellentétes volna az Igével. Pontosan. Amikor az első kiment, az egy oroszlán volt. Egy próféta volt, Ige. A következő munkálkodni ment ki, áldozat. A következő az ember eszességeként ment ki. De ígéretünk van arról, hogy az utolsó napokban ez újra visszatér a gyülekezethez, hogy minden összekuszálódott dolgot kiigazítson, és minden nyitott véget felgöngyölítsen. Mert itt előre megmondatott, hogy a hetedik angyal üzenete bevégzi az Isten titkait. És aztán mindezeket végigvettük. Látjuk, hogy ez tökéletesen összhangban van az Igével. Ez az oka.

34 Most pedig, el tudjátok képzelni, mikor ez az ember színre lép? Amikor színre lép, emlékezzetek rá, hogy az annyira alázatos lesz és más dolgok, hogy az egyház nagyon nem fogja észrevenni. És el tudjátok képzelni, hogy a gyülekezetek, melyek még mindig a reformátorok hagyományai alatt vannak, hogy valaha is elfogadnának egy Istentől küldött prófétát, aki szilárdan az ő tanításuk és szerveződéseik ellen van?

Most pedig, csakis egyetlen személy töltheti ezt be, csakis egyetlen szellem, aki valaha is élt a földön, akiről én tudok, az vagy… Annak Illésnek kellene lennie a maga idejében. És megmondatott, hogy így is lesz, ami nem más, mint a Krisztus Lelke. Amikor Krisztus eljött, Ő volt a teljesség. Ő egy próféta volt, Ő volt a próféták Istene, látjátok.

35 Krisztus: nézzétek meg, mennyire gyűlölték Őt. Pedig pontosan úgy jött el, mint ahogyan az Ige elmondta, hogy el fog jönni. De mivel Ő próféta volt, ők elkáromolták magukat Isten országától azzal, hogy Isten Lelkét, amely megítélt és így tovább, tisztátalan léleknek mondták. Azt mondták, hogy Ő jövendőmondó vagy ördög. Ez… Egy jövendőmondó egy ördög, látjátok, egy ördög lélek. Természetesen. Ezt tudtátok? Teljes mértékben! A jövendőmondás a prófétálás utánzása, ami pedig teljes mértékben káromlás Isten előtt.

36 Most figyeljétek meg, hogy teljes összhangban van ez a Dániel utolsó három és fél évéről szóló igerészekkel. Figyeljétek meg, hogy Izráel hívőinek megmondatott az Ószövetségben, hogy csakis a prófétáiknak higgyenek, miután a próféta igazolttá lett. "Ha van közöttetek lelki ember vagy próféta, én, az Úr Isten, megismertetem Magam vele és látomásokban és álmokban beszélek hozzá" - álmok magyarázása.

Valakinek van egy álma, a próféta pedig képes lesz megmagyarázni azt. Ha pedig van egy látomása, elmondja azt. "Megismertetem magam vele látomásokon és álmokon keresztül… Megismertetem magam. És ha beteljesül, amit mond, akkor hallgassátok azt a prófétát, mert Én vagyok vele. Ha nem teljesül be, egyáltalán ne féljétek őt." Így igaz. Menjetek el tőle, csak hagyjátok őt békén, látjátok.

37 Most a… Izráel ezt mindig hinni fogja. És nem látjátok…? Mert miért? Akarom, hogy jól felfogjátok ezt a leckét ma este most. Miért? Mert ez egy rendelés Istentől az ő számukra. Nem érdekel, hogy a pogányok hány traktátust juttatnak el hozzájuk és hányat osztogatnak szét nekik. Nem számít, hányszor mentek át Izráelbe a Bibliával a hónotok alatt ezt, azt, meg amazt bizonygatva. Ők semmit nem fogadnak el, csakis egy prófétát. Pontosan így van. Mert a próféta az egyetlen, aki vehette az isteni Igét és helyrerakhatta azt, és igazolt próféta tudott lenni. Annak hisznek. Így van.

38 Mint amikor egy zsidóval beszélgettem Benton Harbor-nél, amikor az a John Ryan, aki szinte egész életében vak volt, látást kapott. Elvittek engem oda abba a Dávid-házba, és kijött onnan az a rabbi, hosszú szakállal. Azt mondta: - Milyen hatalommal adtál John Ryan-nek látást?

Azt mondtam: - Jézus Krisztus, Isten Fia nevében…

Azt mondta: - Távol legyen Istentől, hogy fia legyen! És azt mondta: - Ti emberek nem vághatjátok Istent három darabra és nem adhatjátok oda úgy egy zsidónak, hogy közben három istent csináltok Belőle. Csak egy tucat pogányok vagytok…

Azt mondtam: - Én nem vágom Őt három darabra… Azt mondtam: - Rabbi, furcsa dolog volna neked azt hinni, hogy az egyik prófétátok valamit rosszul mondott?

Azt mondta: - A mi prófétáink semmit sem mondtak rosszul…

Azt mondtam: - Kiről beszél az Ézsaiás 9:6?

Azt mondta: - A Messiásról…

Azt mondtam: - Akkor a Messiás egy ember-próféta lesz. Így van?

Azt mondta: - Igen, uram. Így van…

Azt mondtam: - Mutasd meg nekem, hogy hol nem töltötte ezt be Jézus… Azt mondtam: - Milyen kapcsolatban lesz a Messiás-próféta Istennel?

Azt mondta: - Ő Isten lesz…

Azt mondtam: - Így van. Most tehát, az Ige szerint érted ezt… Isten engem úgy segéljen, hogy az a zsidó ott állt és a könnye folyt végig az arcán, és azt mondta: - Majd valamikor később meghallgatlak téged…

Azt mondtam: - Rabbi, te hiszed ezt?

És azt mondta: - Nézd… Azt mondta: - Isten ezekből a kövekből is képes fiakat támasztani Ábrahámnak…

Tudtam, hogy az Újszövetségből beszél. Azt mondtam: - Igen, Rabbi. És mi van ezzel?

Azt mondtam: - Ha ezt prédikálnám, akkor ott lennék lent - ismeritek azt a helyet ott a hegyen -, ott lennék az utcán és a kenyérért is koldulnom kellene…

Azt mondtam: - Én inkább lennék ott és koldulnék a kenyeremért… A zsidók keze még mindig rajta van a pénzen, tudjátok, látjátok. - Én inkább… És arannyal van szedve a neve a… Azt mondtam: - Én inkább lennék ott lent és inkább ennék sóskekszet és innám a patak vizét, tudva, hogy összhangban vagyok Istennel és igazoltan, semmint hogy a nevem arannyal legyen felírva arra az épületre úgy, és

tudnám, hogy távol vagyok Istentől. Ezt tudom… Utána már nem hallgatott rám. Úgyhogy bement.

39 Erről van szó. Nem vághatjátok Istent két vagy három darabra, amit Atyának, Fiúnak és Szentléleknek neveztek. Nem csinálhattok három istent, hogy úgy adjátok oda egy zsidónak. Az ő parancsolata így szól: "Nem lehetnek más isteneid előttem. Én vagyok az Úr, a te Istened." Mit mondott Jézus? Jézus azt mondta: "Halld, óh, Izráel. Én vagyok az Úr, a te Istened." Egy Isten: nem három. Ezt soha nem adod be nekik. Egyetlen próféta sem fog soha három istenről beszélni. Ilyet soha nem fogtok hallani. Nem. Ez olyan pogány és olyan barbár, mint ahonnan jött. Igen, uram.

40 Figyeljétek meg, de ezek a próféták eljönnek. Nem csak ennyi… A próféták most a Jelenések 11. Olvastunk belőle valamennyit, és akarom, hogy elolvassátok, miközben hallgatjátok a hangszalagokat és így tovább. Ők teljes mértékben igazolt próféták lesznek a próféták jele által. Akkor Izráel hallgatni fog rájuk.

Most pedig nektek, Jehova tanúi barátaim, értsétek meg, hogy ennek a 144000-nek semmi köze nincs a menyasszonyhoz. Egy picike igerész sincs, ami ezt alátámasztaná. Nem uram, nincs. Ők zsidók! A választottak, akik Dániel hetven hetének az utolsó három és fél évében hívatnak ki. Most ez… Ezt újra és újra idézem, nem is annyira itt nektek, de látjátok, az emberek… Ezek a hangszalagok mindenhová eljutnak. Látjátok, ezt értitek. Hallotok engem újra ezt idézni, ezért van.

41 Most figyeljétek meg, látjátok, hogy hogyan kellett megvakítaniuk… Látjátok, hogy volt nekik… Jézus… Vagyis Istennek meg kellett vakítania őket, hogy ne ismerjék fel Jézust. Ha tudták volna… Ha csak tudták volna, hogy az volt… Látva a jelet, amit Ő bemutatott, ha a megfelelő állapotukban lettek volna - mint ahogy abban voltak a törvény alatt, ahol Isten adta nekik a parancsolatot a prófétáról - és látták Jézust megcselekedni azt, akkor azt mondták volna: - Ez a Messiás… Miért volt ez?

42 Abban a korban azok, akiknek be volt írva a nevük a Bárány életkönyvébe, az apostolok és így tovább, ők látták és felismerték ezt. A többiek miért nem? Látjátok? Meg voltak vakítva. Nem láthatták meg, most sem látjátok még. És nem is fogják addig látni, amíg egyszer egy nemzetként meg nem születik. Az Ige nem tévedhet. Emlékezzetek rá, hogy az Ige nem tévedhet. Nem érdekel, hogy hány átélésed volt és hogy mi minden történik, az Ige akkor sem tévedhet! Pontosan úgy lesz, ahogyan Isten megmondta, látjátok.

43 Most pedig felismerjük, hogy ezeknek a dolgoknak meg kell történniük. És ezért van, hogy ők nem tudják felismerni Jézust, amikor Ő tökéletesen azonosította Magát, hogy Ő a próféta. Még az az öreg kis samáriai asszony is, aki ott állt a kútnál… Jézus soha nem járt Samáriában. Csak odament és azt mondta, hogy arra kell mennie. És felment oda, és ott volt az a kis asszony. És ő a maga állapotában jobb formában volt az evangélium elfogadására, mint az akkori vallásos papok és többi dolgok. Ő megtette. Természetesen. Most látjátok, az ő minden elutasításuk ellenére is az egyik legnemesebb emberük elismerte, hogy tudták, hogy Ő Istentől küldött tanító volt.

44 Beszélgettem az egyik legnagyszerűbb doktorral aki a déli államokban van, nemrégiben az irodájában. Egy nagyon kiváló specialista Louisville-ben, egy igazán bátor ember. És azt mondtam neki, így szóltam: - Doktor, szeretnék feltenni önnek egy kérdést…

Azt mondta: - Rendben van…

Azt mondtam: - Megfigyeltem az orvosi jelét, azt a botot. Egy kígyót ábrázol, amint a botra csavarodik. Mit jelent azt?

Azt mondta: - Nem tudom…

Azt mondtam: - A következőt jelenti: ez volt az isteni gyógyítás jelképe, amikor Mózes felemelte a rézkígyót a pusztában, látja, ami csak egy jelkép volt, az igazi Krisztus jelképe… Most pedig, ma pedig az orvosság az isteni gyógyítás jelképe. És bár sokan nem hiszik ezt, az igazán jó orvosok hiszik. De bár sokan nem hiszik, mégis az a címer, amit feltartanak, bizonyságot tesz a Mindenható Isten hatalmáról, akár hinni akarják, akár nem. Így van. Egy póznán lógó rézkígyó van ott az orvosi címeren.

45 Most pedig, figyeljük meg ezeket a zsidókat. A vakság hártyái voltak ezeknek az embereknek a szemén. Nem tehettek róla. Ott volt, és Isten tette oda. És ott vannak addig a korig, amikorra az ígéret szól nekik erről az eljövendő prófétáról. Küldhettek misszionáriusokat. Csinálhattok, amit akartok. Izráel nem fog megtérni addig, amíg ezek a próféták színre nem lépnek, és az a pogány gyülekezet elragadtatása után lesz meg. Éppen úgy, mint ahogyan a borjú korszak sem veheti az oroszlán elhívását, mert Isten megmondta az Ő Igéjében, hogy egy borjú lélek ment ki. A reformátorok korában pedig egy ember ment ki. Látjátok? Egyszerűen… Ez az egyetlen dolog, amit elfogadhatnak. És ott most meg vannak vakítva. Erről egyszerűen nem lehet többet mondani.

Most figyeljétek meg, de jön az a kor, amikor lejár a pogányok ideje. Volt egy fa, és a gyökere zsidó volt. És kivágatott, és beleoltatott a pogányság, a vad olajfa, amely hozza a gyümölcstermését. Most

pedig, amikor kivágatik a pogány menyasszony - a menyasszonyfa, amiről beszéltem -, és felvitetik Isten jelenlétébe, akkor Isten kitörli ezeket a hitetlen pogányokat itt erre az oldalra - az alvó szűz -, és újra olt. Megígérte, hogy így tesz. És addig az ideig csak tudnotok kell, hogy hol… Ha tudod, merre mész, hát, az rendben van. Ha nem tudod, hiszen akkor sötétben botorkálsz.

46 Nos, ekkor térnek majd meg a zsidók, abban a korban. Most… Mint a gyülekezeti kor, a felkent ígéret ereje alatt el fogják fogadni Krisztust; de nem most, míg a pogányok itt vannak.

Tehát láthatjuk, hogy milyen fajta üzenetet prédikál majd a Jelenések 11. fejezetének két prófétája. Most pontosan, tisztán láthatjátok, hogy mit fognak tenni. A maradék pedig, illetve a 144000 eleve elrendelt, veszi az Isten pecsétjét.

47 Olvassuk csak fel. Most nagyon figyeljetek. Akarom, hogy velem olvassátok, ha tudjátok, mert mindjárt újra visszautalok majd erre. A 7. fejezet: most ez a hatodik és a hetedik pecsét között van.

"ezek után…"

Ezek után a dolgok után - ezek a pecsétek, a hatodik pecsét feltöretett, és az a nyomorúság időszaka. Ezt most mindenki érti? Felnyittatott a hatodik pecsét, és beállt a nagy nyomorúság. Ez után pedig, figyeljetek!

"Ezek után láttam négy angyalt állani a földnek négy sarkán, a földnek négy szélét tartva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmi fára. (Négy angyal.)

És láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Istennek pecsétje volt; és hangos hanggal kiáltott a négy angyalnak, akinek adatott, hogy bántsa a földet és a tengert,

Ezt mondván: Ne bántsátok se a földet, se a tengert, se a fákat, amíg el nem pecsételjük a szolgáit…"

Nem a menyasszonyt: szolgákat. Nem fiakat: szolgákat. Izráel mindig Isten szolgái voltak. A gyülekezet fiak, látjátok, születés által. Izráel az Ő szolgái voltak. Figyeljétek, minden helyen mindig… Ábrahám a szolgája volt. Mi nem szolgák vagyunk, hanem gyermekek: fiak és leányok.

"… míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon. (Most figyeljétek: a mi Istenünké, a homlokukon.)

És hallottam a megpecsételtek számát (most akarom, hogy nagyon figyeljetek ennek a felolvasására): és száznegyvennégyezer elpecsételt volt Izráel fiainak minden törzséből."

48 Tökéletesen megnevezi őket. Most pedig ha történetesen ül itt közöttünk egy "brit-Izráel" értelmező személy, akkor figyeljétek amint ez kiveszi abból az értelmezésből a fényt, látjátok.

"A Júda törzséből tizenkétezren pecsételtettek el (a törzsnek nevezte), a Ruben törzséből tizenkétezren pecsételtettek el. Gád törzséből tieznkétezren (Figyeljétek most a törzseket!) pecsételtetek el, az Áser törzséből tizenkétezren pecsételtettek el, a Nafthali törzséből tizenkétezren pecsételtettek el… Manassé törzséből tieznkétezren…

Simeon törzséből tizenkétezren pecsételtettek el. Lévi törzséből tizenkétezren pecsételtettek el. Izsakhár törzséből tizenkétezren… (Issakár, talán így kell kiejteni.) tizenkétezren.

Zebulon törzséből tizenkétezren. József törzséből tizenkétezren. Benjámin törzséből tizenkétezren."

49 Most tehát, tizenkét törzs van, és tizenkétezren egy-egy törzsből. Tizenkétszer tizenkettő az mennyi is? 144000. Most figyeljétek, ezek mind Izráel törzsei voltak. Most figyeljetek. Ez után itt jön egy másik csoport. Most már a menyasszony felvitetett. Ezt tudjuk, de csak figyeljük meg ezt a csoportot feljönni.

"Azután láttam, és íme egy nagy sokaság, amelyet senki még meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak;

És kiáltottak hangos hanggal, mondván: az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyiszékben ül, és a Bárányé!

És minden nemzet ott állt a királyiszék körül, és a vének és a négy lelkes állat körül, és a királyiszék előtt arccal leborultak és imádták az Istent,

Ezt mondván: Ámen! Áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mindörökkön örökké. Ámen.

Akkor az egyik vén… (Tehát itt ő a vének előtt van, amint láttuk őt végig a pecsétek során.) Akkor

felelt egy a vének közül nekem, és azt mondta: Mik ezek…?"

50 Most János, mivel zsidó volt, felismerte a saját népét. Látta őket a törzsek szerinti formában. Így van? Minden egyes törzset felismert és megnevezett. De most, amikor ezeket látja, egy kicsit eltűnődik. És a vén tudja ezt, ezért azt mondta: "Kik ezek, akik fehér ruhába vannak öltözve? És honnan jönnek ők?" Most pedig János válaszol:

"És mondék neki: uram, te tudod. (János nem ismerte őket, látjátok. Minden ágazatból, nyelvből és népből.) És mondta nekem: Ezek azok, akik nagy nyomorúságból jöttek (más szavakkal: a nagy nyomorúságból), és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.

Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt, és szolgálnak Neki éjjel és nappal az Ő templomában: és aki a királyiszékben ül, közöttük fog lakozni.

Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség.

Mert a Bárány, aki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és Isten eltöröl… Minden könnyet a szemükről."

51 Most megnyitjuk… A pecséthez értünk. Megfigyeltétek, hogy ők volt… Először kezdjük most, Izráel; aztán pedig látjuk a megtisztított gyülekezetet. Nem a menyasszonyt: hanem a nyomorúság által megtisztított gyülekezet jön ott fel. Nagyon sok igazán komoly szív, akik feljöttek a nagy nyomorúságból. Nem a gyülekezet. Az már elment, a menyasszony. Ott van a gyülekezet.

Most pedig, látjuk itt egy kicsit később, hogy Jézus azt mondta, hogy a királyiszék ülni fog és hogy hogyan állnak majd meg az ítéletben, egytől-egyig. Most pedig látjuk, hogy ezek az emberek az élő Isten pecsétjével pecsételtettek el -így van -, ezek a zsidók.

Mi az élő Isten pecsétje? Most nem nevezek… Nem akarok semmilyen érzést sérteni. Csak elmondom, látjátok? Tudjátok, hogy elolvasva, amit sok tudós írt erről, ők azt állítják, hogy ez a csoport, ezek a vérben megmosottak, hogy ők valójában a menyasszony? Tudtátok, hogy szintén sok tudós pedig azt mondja, hogy a 144000 a menyasszony? Micsoda... Biztos, hogy valami itt sántít… Hogy valami itt jól van, mert valami itt sántít most.

52 Figyeljétek meg, hogy a mi adventista testvéreink azt mondják, hogy Isten pecsétje a szombatnap megtartása. Ezt tudjátok. De szeretnék csak egy picike igerészt is erről, ami megmutatná, hogy a szombatnap megtartása az Isten pecsétje. Látjátok, ez csak… Valakinek csak eszébe jutott ez az elgondolás. De ha elolvassátok az Efézus 4:30-at, abban az áll: "Ne szomorítsátok meg az Isten Szentlelkét, mellyel elpecsételtettek a ti megváltásotok napjára." Igen, uram.

Amikor véget ér a közbenjárói munka, és te jössz… Krisztus jön, hogy megváltsa az Övéit. El vagy pecsételve, és nem csak a következő ébredésig. Ha te egyszer elpecsételtettél a Szentlélekkel, az egy elvégzett munka, hogy Isten elfogadott téged, és az alól nem bújhatsz ki. Azt mondod: - Hát, nekem megvolt az, csak eljöttem tőle… Nem, akkor nem volt meg neked. Isten mondja, hogy az a megváltás napjáig tart. Tessék, csak vitatkozzál Vele. "A ti megváltásotok napjáig."

53 Figyeljétek meg, amint voltak… Amint ők a választás szerinti maradék voltak: ezek a zsidók azok most. A választás szerinti maradék Illésnek a zsidók felé való első szolgálatának napjaiban, ahol a hétezer hívőt visszatartotta Isten keze…Ebben a most eljövő maradék-időben, amikor a választás szerint 144000-en lesznek, hogy az üzenet akkor… Hogy higgyék az üzenetet, 144000-en lesznek.

Tehát azt mondod: - Óh, most várjunk csak egy percet, testvérem. Hát nem tudok erről a kiválasztás dologról. Nem is olvastam itt erről soha... Rendben, nézzük csak meg, hogy így van-e vagy sem. Lapozzunk vissza Mátéhoz, és menjünk le ide és nézzük meg, hogy találunk-e itt egy kis valamit ezzel kapcsolatban. Most én hiszem, hogy jól mondom. Nincs leírva ide nekem, csak most jutott az eszembe. Nézzük a végét… A 30. verset, ahol tegnap este tartottunk: a hatodik pecsét vége a 30. versnél.

54 Olvassuk ezt el és nézzük meg most, hogy hová jutunk. A 31. vers, látjátok, ők látják az ember Fiát dicsőségben eljönni. Most pedig, a 31. vers:

"És elküldi az Ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az Ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig."

55 A választottak ki fognak jönni. Mi ez? Akkor a nyomorúság időszaka. A… Isten hívni fogja az Ő választottait, és ezek a zsidók lesznek abban az időben: a kiválasztottak. A Biblia beszél erről. Pál beszél erről. A kiválasztás szerint 144000-en lesznek - a választás szerint -, akik hinni fogják az üzenetet, a szószerinti milliókból, akik akkor lesznek.

Milliók voltak ott Palesztinában Illés prófétálásának idejében, és a milliók közül hétezren mentettek

meg. Most pedig, a kiválasztás szerint, ahol zsidók milliói gyülekeznek most a szülőhazájukba… Egy nemzetté lettek. Milliók lesznek ott, de csak a 144000 kiválasztott vétetik el. Ők hallani fogják az üzenetet.

56 Ugyanez a dolog van a pogány egyházban. Van egy menyasszony, és ő a kiválasztott, és a választás szerint lesz hívva. Figyeljük meg, hogy minden tökéletesen adja a gyülekezet előképét, a kiválasztott hívőkét. A többiek nem hisznek. Ezt egyszerűen meg tudjuk mondani. Elmondod egy embernek az igazságot és bizonyítod az Igével és aztán igazolod azt: - Nem hiszem ezt…

Egyszerűen csak meg tudod… Ne játszadozzál vele tovább. Jézus mondta, hogy ne tedd. Azt mondta: "Az csak olyan, mint amikor gyöngyöket dobunk a disznók elé." Azt mondta: "Csak hagyjátok őket békében. Mert megfordulnak és a lábuk alá taposnak titeket. Kigúnyolnak benneteket. Csak menjetek el és hagyjátok őket. Ha vak vezet világtalant…"

57 Nemrégiben elmentem egy férfihoz. Inkább ő jött el hozzám. Mindenfelé cáfolta az isteni gyógyulást. És odajött hozzám és azt mondta: - Nem hiszek a te isteni gyógyításodban!

Azt mondtam: - Óh, az nem is volna jó, mivel nekem nincs is olyanom… Azt mondtam: - De Isten tökéletes…

Azt mondta: - Olyan dolog nem létezik!

Azt mondtam: - Elkéstél azzal, hogy ilyet mondjál, cimborám. Túl sokat vártál ezzel. Néhány évvel ezelőtt talán még vitázhattál volna. De most másik korszak van, és milliók tesznek bizonyságot erről… Azt mondtam: - Elkéstél azzal, hogy ezt mondd…

Azt mondta: - Hát én nem hiszem el, és nem érdekel, hogy mit csinálsz…

Azt mondtam: - Persze, hogy nem. Nem tudod elhinni…

Azt mondta: - Vakíts meg engem… Azt mondta: - Ha megvan benned a Szentlélek, mint Pálban, akkor vakíts meg engem…

Azt mondtam: - Hogyan tehetném, amikor már vak vagy? Azt mondtam: - A te atyád megvakított téged az igazság felé… Azt mondtam: - Te már vak vagy…

És azt mondta: - Nem hinném el, bármit csinálnál is. Bármennyi bizonyítékod lenne, vagy bármi ilyesmi, akkor sem hinném el…

Azt mondtam: - Természetesen. Az nem a hitetlenekért lett, hanem a hívőkért…

58 Mi volt az? Látjátok, akkor rögtön tudni lehet, hogy nem esett rá a kiválasztás. Egyáltalán ne bolondozzatok vele. Jézus ugyanígy tett. Azt mondta: "Hagyjátok őket békén. Ha vak vezeti a vakot, nem esnek-e mindketten a gödörbe?" De amikor Ő eljött egy kis parázna asszonyhoz, ott felgyúlt a tűz. Mi volt az? Egy kiválasztott mag feküdt ott, látjátok. Az asszony akkor rögtön megértette.

Amikor Péterhez jött, ott is feküdt egy kiválasztott mag, látjátok, és ők meglátták azt. "És mindaz, akit az Atya nekem adott (adott, múlt idő), ők hozzám jönnek. Ők hozzám jönnek." Óh, óh! Annyira szeretem ezt! Igen, uram. Figyeljétek meg, hogy a hívők igenis hiszik azt. A hitetlenek képtelenek hinni azt. Tehát most, ha bárki vitatni akarja a kígyó magvát és a többi dolgokat és ti próbáljátok azokat megmutatni nekik, és ők nem hallgatnak arra, csak menjetek el tőlük. Hagyjátok őket békén. Látjátok, Isten nem vitatkozik. És az Ő gyermekei sem vitatkoznak.

59 Figyeljétek meg, hogy Isten 144000 kiválasztott zsidója nem hajlik meg a fenevad felekezetiségének: szobroknak, vagy bárminek. Bár a nemzetük akkoriban egy szövetségben lesz benne - Izráel egy szövetségben lesz -, de itt az a 144000 nem fog úgy cselekedni. Ezek a kiválasztottak.

Ugyanez a dolog itt van most a pogány gyülekezetben. Ez egy kiválasztott csoport. Nem lehet őket belerángatni az olyan dolgokba. Nem fogják hinni azt. Nem, uram. Amikor a világosság egyszer rájuk ragyogott, azzal minden el is van rendezve. Ők látják… Látják azt megtörténni, aztán látják azt így igazolást és bizonyítást nyerni, és belenéznek ide le a Bibliába és látják, hogy az Ige egyszerűen… Úgyhogy nyugodtan abba is lehet hagyni a próbálkozást velük, mert ők abban hisznek. Ez minden. Ennyi és kész. Bár nem tudják megmagyarázni, de tudják, hogy náluk megvan az. Amint mondom: - Sok dolog van, amit nem tudok megmagyarázni, de akkor is tudom, hogy ez a valóság…

60 Rendben. Ez az idő a hatodik és a hetedik pecsét között volt, amikor Ő hívja ezeket az embereket, akikről Jézus beszél a Máté 24. fejezetének 31. versében, amit az imént olvastunk fel, látjátok. A trombiták itt… A két tanú… Amikor a trombita megszólal… Az a zsidóknak adott kegyelmi időszak két tanújának a trombitája. Egy trombita megszólal. Figyeljétek meg, egy trombita megszólal. Azt mondja: "Megfújják a trombitát." Most figyeljük meg itt: 31. vers.

"És kiküldi az Ő angyalait (nem egyet, látjátok, hanem kettőt), egy trombita nagy hangjával." Mi ez? Amikor Isten készen áll arra, hogy szóljon, akkor ott megszólal egy trombita. Ez mindig az Ő hangja, amely csatába hív, látjátok? Isten szól, Ezek az angyalok pedig előjönnek a trombita hangjával. És észrevettétek-e, hogy az utolsó angyal üzeneténél megszólal a trombita, az első angyal üzeneténél megszólal egy trombita, a második angyalnál megszólalt egy trombita, amikor kiküldte azt?

61 Figyeljétek meg. De amikor a pecséteket bejelentette, ők mind egy isteni dologban voltak, hogy kihívjanak egy embercsoportot. Megszólalt egy trombita és hét pecsét töretett fel.

Figyeljétek meg, hogy összegyűjti az Ő kiválasztott zsidóit az egek négy részéről… Ő megemlítette a hat pecsétet, amint láttuk, de a hetediket nem. Ő soha egyáltalán semmit nem mondott a hetedik pecsétről, sehol. Látjátok, rögtön a 32. vers egy példázatba megy át a kiválasztott zsidók elhívásának idejéről.

62 Most figyeljük meg itt, látjátok. "És Ő kiküldi az angyalokat egy trombitával és összegyűjti a választottakat az ég négy sarkáról." Most elkezdi… Látjátok, semmit nem mond itt a hetedik pecsétről, látjátok. Beszélt a hatodik pecsétről - első, második, harmadik, negyedik, ötödik és hatodik - de figyeljük meg:

"Most pedig tanuljatok példázatot a fügefáról: mikor az ága már zsendül és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

Azonképpen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt."

63 Az az utolsó… A kérdés, amit feltettek Neki: "És mi lesz a világ végének jele?" Amikor látjátok ezeket a zsidókat… Amikor látjátok ezeket a többi dolgokat megtörténni, akkor tudjátok, hogy mi történik. Most amikor látjátok ezeket a zsidókat… A zsidókhoz beszél.

Most figyeljetek. Milyen társasághoz beszél Ő? Pogányokhoz? Zsidókhoz! Zsidókhoz, látjátok! Most Ő azt mondta: "Minden nemzet gyűlölni fog titeket az én nevemért", és így tovább. Most, amikor azt mondta… Látjátok ezeket a zsidókat rügyet hajtani ott át, amikor az… Izráel elkezd visszafordulni, visszatérni az országába. Amikor odaér, a gyülekezet készen áll az elragadtatásra, és csak három és fél év van hátra a régi világ végéig. És aztán ő a káoszba megy, és kezdetét veszi a millennium az új földön. Azt mondta: "… az ajtónál áll."

64 Most pedig, ezer év a földön csak egyetlen nap Istennél. És mennyi volna akkor három és fél év? Csak néhány másodperc Isten idejében. Ezért mondta azt: "Az ajtó előtt áll." "Bizony mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzetség - nem halnak meg ezek az emberek -, amíg mindezek a dolgok… Micsoda? Hogy mi nem múlik el addig? Egyfolytában próbálták leölni a zsidókat a föld színéről. És soha nem lesznek rá képesek.

De figyeljük meg, hogy a zsidóknak az a nemzedéke, amelyik meglátja a Palesztinába való visszatérést, ugyanaz a nemzedék fogja meglátni ezeket a dolgokat megtörténni. És csak az elmúlt két évben ő… Teljes mértékben egy nemzetté lett a saját pénznemével és mindennel. Ott van.

65 Akkor hát hol tartunk, barátaim? A pecsétek és minden megnyílnak: pontosan itt tartunk közöttük. Ott van. Látjátok, hol ülünk? Remélem, felfogjátok. Nekem nincs tanultságom, de tudom, hogy miről beszélek. De talán nem tudom úgy elmagyarázni, hogy ti is megértsétek. De remélem, hogy Isten veszi ezeket az összekavarodott szavakat és jól széthasogatja őket, látjátok, és engedi megtudnotok, hogy mi is ez, mert már az ajtó előtt állunk. Itt vagyunk annál az időnél.

Most figyeljétek meg. Látjátok, most rögtön Ő ezekhez a zsidókhoz fordul, és az utolsó időkről elmondja, hogy mi fog történni. Tudjuk ezt most is - tudjuk, nagyon is tudatában vagyunk -, hogy a törzsek szétszóratásban vannak. Úgy voltak 2500 évig. Az a prófécia szólt róluk, hogy a négy szél irányában fognak szétszóródni. Tudtátok ezt? Mi tudjuk ezt. Persze nem kell visszamennünk és ezt megkeresnünk, mert van itt valami nagyon fontos nálam, amit akarok, hogy meglássatok még mielőtt túl fáradtak lesztek és én kimerülök.

66 Figyeljétek meg, mi ismerünk is minden törzset - vagyis törzsi időrendet vagy ahogy nevezni akarjátok, vagyis nemzetséget -, a törzsek többé nem egy helyen találhatók. Mindenfelé szétszóródtak. A Jeruzsálemben összegyűlt zsidók nem… Még a saját törzseiket sem ismerik. Többé nincsenek törzsi zászlóik vagy bármi ilyenjük. Csak annyit tudnak, hogy zsidók. Az a prófécia szólt róluk, hogy így lesznek, szerte a világon.

Most tehát a könyveiket elpusztították. Nem tudják… Azt mondod: - Melyik törzsből való vagy?

- Nem tudom…

- Melyik törzsből?

- Nem tudom… Egyik Benjámin törzséből, a másik ebből, a harmadik abból. Nem tudják, melyikből valók. A könyveik elpusztultak a háborúkban, és 2500 évig… Csakis azt tudják, hogy zsidók. Ez minden. Tehát tudják, hogy visszatértek a szülőhazájukba. Ők még…

Figyeljétek meg, hogy bár ők nem ismerik a törzseiket, Isten mégis ismeri. Ezt úgy szeretem. Tudjátok, Ő még azt is mondta: "A fejeteken minden hajszál számon tartatik." Figyeljétek meg, hogy Ő semmit sem veszít el. "Az utolsó napon feltámasztom azt."

Bár elvesztették a törzsi zászlóikat és… Hogy ki melyikből van és hogy ez vagy az… Nem tudják, hogy Benjámin törzséből valók-e, vagy Rubenéből vagy Issakáréból, vagy hogy honnan valók. De mégis, Isten szólítja itt őket.

67 Most figyeljétek meg, a Jelenések 7-ben ezt olvassuk: tizenkétezer minden egyes törzsből. Az összes közül a kiválasztottak között tizenkétezren vannak minden egyes törzsből, akik ki lettek választva, és itt rendben sorakoznak egymás után. Törzsi rendben vannak. Bár most még nem úgy vannak, de úgy lesznek. Törzsi rendben vannak. Mi lesz a törzsi rendben? Nem a mindennapi zsidók. Nem, hanem azok, akik ki lettek választva: a 144000 lesz törzsi rendben. Óh, óh! Mennyire szeretném megmutatni nektek! Nem megyünk bele, de pontosan így kell lennie a gyülekezetnek: pontosan a helyén!

68 Most akarom, hogy nagyon figyeljetek és olvassatok velem egy percig. Most itt van valami, amit talán soha nem vettetek még észre a törzsi elhívásban. Egy kicsit korábban mondtam nektek, hogy olvassátok el a Jelenések 7-et. Olvassátok velem, és figyeljétek azokat a törzseket. A Jelenések 7-ben Dán és Efráim törzse hiányzik, és nincs közéjük számolva. Ezt megfigyeltétek? Helyettük József és Lévi szerepelnek. Ezt észrevettétek? Dán és Efráim nincsenek itt. Nem, uram. Hanem József és Lévi van itt Dán és Efráim helyett. Miért? Mert az örökemlékezetű Isten megemlékezik az Ő Igéjének minden ígéretéről. Óh, mennyire szeretnék prédikálni erről! Isten semmit nem felejt el, bár másként tűnik.

Amint mondta Mózesnek… Izráel ott volt lent 400 évig. Akkoriban kellett felmenniük. Megmondta Ábrahámnak, hogy az ő magva idegen földet fog bejárni 400 éven át, és hogy aztán hatalmas kézzel fogja kihozni őket onnan. Aztán azt mondta Mózesnek: "Megemlékeztem az én ígéretemről, és lejöttem, hogy megtegyem, amit mondtam." Isten nem felejt. Nem felejti el az átkait, és nem felejti el az áldásait. Hanem minden ígéretet, amit tett, Ő betartja azokat!

Itt van, hogy miért hiányoznak onnan,

69 ha megfigyelitek. Most olvassuk… Akarom, hogy olvassátok most velem. Lapozzunk az 5Mózesben a 29. vers… Illetve 29. fejezethez. Oka van annak, hogy ezek a törzsek miért nincsenek itt. Mindennek megvan a maga oka. 5Mózes: és nézzük az 5Mózes 29-et. Most pedig az Úr segítsen bennünket, hogy tudjuk ezt megérteni. Most tehát az 5Mózes 29. fejezetének 16. versénél akarjuk kezdeni. Most figyeljetek, Mózes beszél:

"Mert ti tudjátok, miképen laktunk Egyiptomnak földjén, és miképen jöttünk által a nemzetek között, akiken általjöttetek.

És láttátok az ő undokságaikat és bálványaikat: fát és követ, ezüstöt és aranyat, amelyek közöttük voltak. (Mindenki vitt magával egy kis valamit, mondjuk egy kis Szent Cecília szobrot. Tudjátok, valami ilyesmit, látjátok.)

Vajha ne… (Figyeljetek!)

Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, akinek szíve elforduljon e napon az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek isteneinek; vajha ne lenne köztetek méreg -és ürömtermő gyökér!

És ha lesz, aki hallja ez esküvéses kötésnek igéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is…"

70 Látjátok, az emberek azt mondják: - Óh, megáldja magát. Tudjátok, ahogy keresztet vetnek vagy valami ilyesmit csinálnak: ugyanaz a dolog, látjátok. Látjátok, ez egy pogány szokás, mint az istentelen pogányoké. Megáldja magát a saját szívében, a saját elképzelésében, a saját elméjében…

"… hogy részegséget adjon a szomjúsághoz. (Csak isznak, mondjuk: - Nem számít az, ha jársz a templomba, minden rendben van. Aztán…) Nem akar majd az Úr annak megbocsátani, sőt felgerjed akkor az Úrnak haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, amely meg van írva e könyvben (Egyetlen szót se vegyetek el belőle, vagy adjatok hozzá, látjátok…), és eltörli az Úr annak nevét az ég alól. (Ezt akkor, amíg itt van a földön, látjátok, "az ég alól".)

És kiválasztja azt az Úr veszedelemre, Izráelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, amelyek meg vannak írva e törvénykönyvben…"

71 Ezért tehát ha bárki ember egy bálványnak szolgál vagy bálványt tart, vagy megáldja magát az ő elméjének saját elképzelésében és bálványokat szolgál, Isten azt mondta: "Férfi, asszony, család vagy törzs; a nevét teljesen kitörlöm az emberek közül." Most tehát, így van? Mennyire igaz! A bálványimádás ugyanazt tette az egyházban évekkel ezelőtt, mint amit ma.

És most figyeljétek. Figyeljétek meg, hogy az antikrisztus mennyire megpróbált egy ellenlépést tenni. Hányan tudjátok, hogy az ördög Isten szentjeit veszi mintának és utánozza őket? Mi a bűn? A helyes dolog, megrontva. Mi egy hazugság? A rosszul értelmezett igazság. Mi a házasságtörés? Egy helyes cselekedet, ez törvényes cselekedet, amivel helytelenül élnek, látjátok.

72 Most miközben ezt próbálja csinálni - kitörölni egy nevet -, észrevettétek a gyülekezeti korszakban? Ugyanaz a fenevad, amelyik halott emberek képmásait szolgálja és így tovább, megpróbálta kitörölni az Úr Jézus Krisztus nevét, és olyan címeket adni helyette, mint Atya, Fiú és Szentlélek. Ugyanaz a dolog, maga után vonva azt az átkot. Dán és Efráim pontosan ezt tették Izráel képmutató királya, egy utánzó alatt, Jeroboám alatt.

Most figyeljük meg az 1Királyok 12-ben. Tudom, hogy… Ez nekem egy hátteret ad, amire támaszkodhatunk, amit látunk. 1Királyok, és a 12. fejezethez akarok menni, a 25-30 versekhez.

"Jeroboám pedig megépítette Sikemet az Efráim hegyén, és abban lakott; és onnét kimenve építette Penuélt.

És mondta Jeroboám a szívében (Látjátok, a szíve gondolata…): Majd visszatér ez az ország a Dávid házához. (Elkezdett féllni, látjátok, mert az emberek lehet, hogy kimennek…)

Ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálemben az Úrnak házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz , a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához.

Tanácsot tartván azért a király, csináltatott két aranyborjút, és mondta nekik: Sok nektek Jeruzsálembe felmenneket. Ímhol vannak a te isteneid, óh, Izráel, akik téged kihoztak Egyiptomnak földjéről.

És az egyik helyeztette Béthelbe, a másikat pedig Dánba.

És e dolog bűn lett, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig."

73 Látjátok? Efráim Béthelnél, és Dán; felállította a bálványokaét, ezek pedig mentek és imádták azokat. És itt pedig egyenesen ideértünk a millennium korába, majdnem, és Isten még mindig emlékszik arra a bűnre. Nem is számoltattak be ide. Ámen! Dicsőség! Olyan bizonyosan, mint ahogyan minden jó ígéretre emlékszik, Ő minden rosszra is emlékszik. Csak emlékezzünk… Ezért hiszem, barátaim… Mindig megpróbáltam azzal az Igével maradni, bármennyire furcsának tűnik is az.

Látjátok, most nem gondolkoznának ők arról ott. Nem gondolkoztak róla akkor. Azt gondolták: - Óh, megúszhatják azzal... Rendben, de itt vannak ők, amikor kezdetét veszi a millennium korszaka, amikor a neveik és a törzseik kitöröltetnek onnan, mert a bálványimádást szolgálták, amit Isten átkozottnak mondott.

Nem azt mondta-e, hogy gyűlöli a nikolaitákat és azt a Jézábelt? Maradjatok távol tőle. Nem azt mondta-e, hogy Jézábel lányait halállal öli meg, ami nem más, mint az Ő jelenlétéből való örök elválasztottság? Egyáltalán ne bízzatok abban. Maradjatok távol tőle. Tehát Isten emlékezik.

74 Figyeljétek.

De ha megfigyelitek itt, annak ki kellett töröltetnie? Miért? Az ég alatt nem volt semmilyen azonnali áldozat, amely neki adhatta volna a Szentlelket, hogy megláttassa vele ezeket a dolgokat, de ő mindenképpen megcselekedte azt a maga önző elgondolásában. De Ezékiel, a látomásában, a millenniumban újra látja őket tökéletes rendben: Ezékiel, ha el akarjátok olvasni. Csak írjátok le és elolvashatjátok, hogy időt takarítsunk meg: Ezékiel 48:1-7, és olvassátok el a 23-29-et is. Ezékiel minden törzset látott tökéletes rendben.

75 Rendben. És a Jelenések 14-ben is, János újra látta őket törzsi rendben. Így van. Minden törzsnek megvolt a maga helye. Mi történt? Emlékeztek, Ő azt mondta: "az ég alatt", hogy a neve kitöröltetik a törzsek közül. Amíg az ég alatt van, addig nem lesz több. És ez a 144000 itt még a törzsi részben van. Úgy van! De látjátok, ők megvakíttattak, és nekik csak a bikák és bakok áldozata volt meg, látjátok.

Most figyeljétek meg, hogy kitörölte őket az ég alatt. De a pogánynak a Szentlélek idejében, ezzel szemben, a neved teljesen kivétetik az élet könyvéből, és soha nem nyersz bocsánatot sem ebben a világban, sem az eljövendőben. Így van? Itt állunk mi. Izráel a bakok és juhok alatt: nekik volt egy helyük. Amíg ők itt voltak a földön, addig hiányoztak a törzseik. Nem lehetett őket közéjük számolni.

76 Amikor hívta őket itt, a 144000-t, ők hiányoztak. Így van. Még csak nem is számoltattak közéjük ott. És József és Lévi lettek besorolva ott Dán és Efráim helyett. Most ezt megnézhetitek. Ott van előttetek, látjátok. És itt van Isten ígérete korábbról, több száz évvel ez előttről.

Most tehát, mi történt? Ők meg lettek tisztítva a nyomorúság borzalmas időszaka idején. Ha Isten meg fogja tisztítani azt a szüzet, aki jó asszony volt, csak éppen nem szerzett olajat a lámpásába; és Ő az üldöztetéssel fogja őt megtisztítani ott; Ő ugyanezért a dologért beteszi oda a törzseket, és megtisztítja őket a nagy nyomorúság idején, mert az egy megtisztítás. Az egy ítélet. De látjátok, ők, miután…

77 Nézzétek meg itt. Itt jön a 144000 az Izráel megtisztítása után, és itt jön szintén… Feljön az alvó szűz megtisztítva, és fehér ruhákban van, látjátok? Milyen tökéletes, milyen csodálatos is ez!

Mint Jákób a baj idején, látjátok. Jákób a baj idején… Helytelenül cselekedett. De végigment a megtisztítás idején, mert rosszat tett a testvérével, Ézsaúval, látjátok. Csalt azért, hogy megkapja a születési előjogot. De átment egy megtisztításon, mielőtt a neve Jákóbról Izráelre változhatott, ami az Isten mai mintájának rendjéről való előkép volt.

78 Most pedig lapozzuk a 8. vershez… Illetve a 8. fejezet 1. verséhez: Jelenések 8:1. Tudom, hogy fáradtak vagytok, és én csak… Próbáljatok csak meg figyelni egy pár percig most. Menny Istene, segíts nekünk, ez az imám.

Emlékeznünk kell arra, hogy ez a hetedik pecsét minden dolog idejének a vége. Így van. A hét pecséttel lezárt könyvben megírt dolgok - a világ teremtése előtt óta meglévő megváltási terv lepecsételve -, annak minden apró része bevégződik. Ez a vég. Ez a gyötrődő világ vége, ez a gyötrődő természet vége, ez mindennek a vége. Ebben van a trombiták vége, ez a poharak vége, ez a föld vége. Sőt, ez még az idő vége is. Lejár az idő. A Biblia mondja így.

Máté 7. fejezet… Mármint a Jelenések 10. fejezetben a… És 1-7 vers, az idő elfogy. Azt mondta az angyal: "Idő pedig nem lesz", amikor az… Ennek a megtörténő nagy dolognak az idején. Minden véget ér ebben az időben: a vége… Ennek a hetedik pecsétnek a végén.

79 Figyeljétek meg. Ez a gyülekezeti korszak vége, ez a hetedik pecsét vége, ez a trombiták vége, ez a poharak vége, sőt ezzel végződik a millennium bejelentése is. Ez van a hetedik pecsétben.

Ez pontosan olyan, mint egy tűzijátékot kilőni a levegőbe. És az a tűzijáték felrobban itt és felmegy, és aztán újra felrobban. Kilő öt csillagot. Egy ilyen csillag felrobban, és az is kilő magából öt csillagot. És aztán azok közül a csillagok közül is egy felrobban és kilő öt másik csillagot, látjátok. Így hal el. Ez az, ami a hetedik pecsét… Egyszerűen csak bevégzi a világ idejét. Bevégzi ennek az idejét, és bevégzi annak az idejét, bevégzi ennek az idejét, bevégzi az időt… Egyszerűen minden bevégződik a hetedik pecsétben.

80 Most tehát, hogyan fogja Ő elvégezni ezt? Ez az, amit nem tudunk, ugye? Nem tudjuk. Ez még mindezeknek a dolgoknak is az ideje, és a millennium bejelentése. Figyeljük meg, hogy ennek a pecsétnek a feltörése annyira hatalmas volt, hogy a menny is elhallgatott tőle és csendben volt egy fél óra hosszáig. Akkor tehát nagy dolog ez? Mi ez? Elhallgatott: a menny. Egyetlen dolog sem mozdult egy fél óráig.

Egy fél óra talán nem tűnik hosszúnak, ha közben jól érzed magad. De élet és halál között függve az egy millenniumnak tűnt. Olyan hatalmas volt, hogy Jézus soha nem mondott semmit róla: a többi közül egy sem volt ilyen. János sem írhatott róla. Nem, megtiltatott számára, hogy írjon róla itt. Látjátok, csak az volt… Ő csak… Nem írt, hanem csak csendben volt.

81 És a huszonnégy vén, akik Isten előtt álltak és a hárfájukon hárfáztak, ők abbahagyták a hárfázást. Az angyalok abbahagyták az éneklésüket a mennyben. Gondoljátok el, hogy a szent kerubok és szeráfok, amelyek… Ézsaiás látta őket a templomban hat pár… Illetve három pár szárnnyal: kettő az arcuk előtt és kettő a lábuk előtt, és repültek, és éjjel és nappal ott voltak Isten előtt, és azt énekelték: "Szent, szent, szent a mindenható Isten". És ha csak beléptek, vagy csak bementek a templomba, a templom oszlopai is megmozdultak az ő jelenlétüktől. És ezek a szent szeráfok elhallgattak! Az angyalok abbahagyták az éneklést! Húú! Ott repkedtek Isten jelenlétében, és énekelték, hogy: "Szent, szent szent…", és elhallgattak!

Nem énekeltek az angyalok, nem hangzott magasztalás, nem volt oltári szolgálat, nem volt semmi! Csend volt: elhallgattak, síri csend volt a mennyben egy fél óráig. Az egész mennyei sereg hallgatott ebben a fél órában, amikor ennek a hetedik pecsétnek a titka a megváltás könyvében feltöretett. Csak gondoljatok bele. De feltöretett! A Bárány feltöri azt. Tudjátok mit? Az csodálatba ejtette őket, én hiszem ezt. Nem tudták, mi az. És most ott volt. Egyszerűen csak megálltak. Miért? Mi az?

82 Nos, ezt egyikünk sem tudja. De elmondom nektek az én kijelentésemet róla. És most, és nem hajlok

arra, hogy egy fanatikus legyek. Ha mégis, akkor nem vagyok a tudatában ennek, látjátok. Én nem adom bele magamat ezekbe a káprázatokba és az elképzelt dolgokba. Mondtam néhány olyan dolgot, ami talán furcsa volt néhány embernek. De amikor Isten jön és igazolja azt, és azt mondja, hogy ez az igazság, akkor az Isten Igéje. Lehet, hogy furcsának tűnik úgy, látjátok.

És most, olyan bizonyosan, mint hogy itt állok a szószéknél ma este, nekem olyan kijelentésem volt, amelyik kijelentette… Három részből álló módon. És ezt elmondom nektek Isten segítségével, az egyik részt. És aztán ti… Menjünk hát az elsőhöz. Itt van a kijelentés, ami elkezdi, hogy mi… El akarom mondani nektek, hogy mi ez. Az történik, hogy az a hét mennydörgés, amikor ő hallotta a mennydörgést és nem volt szabad leírnia… Ez az, ami a hét folyamatosan felrobajló mennydörgés mögött álló titok.

83 Most pedig, miért? Bizonyítsuk ezt. Miért? Ez az a titok, amelyikről senki sem tud. Jánosnak nem volt szabad írnia erről: még csak annak egy jelképéről sem volt szabad írnia. Miért? Itt van, hogy miért. Semmilyen tevékenység nem zajlott a mennyben. Lehet, hogy az kiadta volna a titkot. Értitek most? Ha az olyan hatalmas, hogy azt is bele kell venni, mert meg kell történnie, de amikor a hét mennydörgés…

Most figyeljük meg, hogy amikor a hét angyal előjön, hogy megfújják a trombitájukat, akkor ott volt egy mennydörgés. Amikor Izráel összegyűlt, akkor is volt egy trombita. Amikor idő többé nem lesz, az utolsó trombita, ott is egy mennydörgés. De itt hét mennydörgés van rögtön sorban egymás után: egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét: az a tökéletes szám. Hét mennydörgés sorban elhangzik, nem csak... Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét; sorban egymás után. Akkor aztán a mennyek nem tudták azt leírni. A menny nem tudhat róla, és semmi más sem, mert semmi sem történik. Az egy megnyugvási idő volt. Olyan nagy volt, hogy az angyalok előtt is titokban maradt.

Most miért? Ha a Sátán megragadhatná azt, talán nagy kárt tenne. Egy dolog van, amit ő nem tud. Ő most magyarázhat mindent, amit akar és utánozhatja bármelyik fajta ajándékot. Remélem, hogy tanultok. De ezt nem tudhatja. Erről még az Igében sincs írva! Ez egy teljes titok! Az angyalok, és minden, elhallgatott! Ha csak egy picit is megmozdultak volna, az valamit kiadott volna róla: úgyhogy csak elhallgattak, abbahagyták a hárfázást. Minden megállt.

84 Hét: Isten tökéletes száma. Hét, sorban egymás után. Hét mennydörgés egymás után felrobajlik, mintha csak betűznének valamit. Figyeljétek meg, hogy János akkor elkezdett írni, és ő azt mondta: "Ne írd le". Jézus soha nem beszélt róla. János nem írhatta le. Az angyalok semmit nem tudhattak róla.

Mi ez? Ez az a dolog, amiről Jézus azt mondta, hogy még a Menny angyalai sem tudnak róla semmit, látjátok. Ő maga sem tudta. Azt mondta, hogy csak Isten tudhat róla. De azt mondta nekünk, hogy amikor látjuk meglenni ezeket a jeleket… Tehát előbbre jutottatok ebben? Rendben. Figyeljétek meg, hogy elkezdjük meglátni ezeket a bekövetkező jeleket, látjátok. Ha a Sátán megragadhatná ezt…

85 Ha akarjátok, hogy történjen valami… Most az én szavamat kell vennetek ehhez. Ha úgy tervezem, hogy csinálok valamit, akkor okosabb vagyok annál, mintsem hogy bárkinek bármit is mondjak róla. Nem azért, mert az ember elmondaná másnak, hanem mert a Sátán meghallaná, látjátok? Nem juthat be a szívembe oda, amíg csak Isten azt bezárva tartja a Szentlélek által. Tehát az csak köztem és Isten között van, látjátok. Ő semmit sem tud arról, amíg ki nem mondjátok, és akkor ő meghallja azt.

És próbáltam… Mondom az embereknek, hogy csinálok egy bizonyos dolgot, és aztán nézhetem az ördögöt, amint minden kereket kiold, hogy odaérhessen, lássátok, és hogy megelőzzön engem. De ha van Istentől egy kijelentésem és semmit nem mondok róla, az teljesen más.

Emlékezzünk rá, hogy a Sátán próbálni fog utánozni! Ő minden megpróbál utánozni, amit csak a gyülekezet tesz. Megpróbálta ezt tenni. Ezt megfigyeltük végig az antikrisztuson. De ez egy olyan dolog, amit nem tud utánozni. Ennek nem lesz utánzása, látjátok, mert ezt nem ismeri! Nincs számára mód, hogy ismerhesse. Ez a harmadik húzás. Ő semmit nem tud róla, látjátok. Ő nem érti azt…

86 De egy titok rejlik alatta. Dicsőség Istennek a magasságban! Soha többé nem tudok ugyanúgy gondolkozni az életem végéig! Amikor láttam…

Most pedig, nem tudom, mi… Tudom, hogy mi a következő lépés ott, de nem tudom, hogyan kell magyarázni azt. Nem lesz hosszú. Leírtam ide, amikor történt, ha látjátok itt: "Állj! Ettől tovább ne menj!"

Én nem hajlok arra, hogy fanatikus legyek. Csak az igazat mondom. De emlékeztek arra a kis cipőre, amit mindig próbáltam elmagyarázni? Hogy az a lélek (soul) hogyan feküdt ott X.Y. mellett, és a belső tudatról, és mindenféle ilyen dologról? Ami végül is az egésszel csak azt érte el, hogy megkezdődtek az utánzások utána. Hogy hogyan kell megfogniuk az ember kezét és hogyan kell tartani és vibrálást létrehozni: és már mindenkinek vibrálás volt a kezében. De emlékeztek arra, amikor felvitt engem oda, és azt mondta: "Ez a harmadik húzás, és ezt senki sem fogja tudni"? Emlékeztek arra? A látomások soha nem tévednek! Azok tökéletesen az igazság.

87 Most figyeljetek, emlékeztek az összeállt alakzatról való látomásra? Charlie, itt vagy. Mondtam nektek, hogy valami történik, ezen a héten, amint… Ott volt végig körülöttetek, de azt akartam, hogy vegyétek észre. Emlékeztek arra a látomásra, amikor az angyalok összeálltak egy alakzatba, amikor elmentem innen, hogy Arizonába menjek? Emlékeztek: "Uraim, hány óra van"? Emlékeztek arra?

Figyeljétek meg, hogy csak egyetlenhatalmas mennydörgés-robajlás volt ott, és hét angyal jelent meg. Így van? Egyetlen mennydörgés, és hét angyal jelent meg. "És láttam a Bárányt megnyitni az első pecsétet, és hallottam, mint egy mennydörgésnek szavát, és a négy lelkes állat közül az egyik azt mondta: Jöjj és lásd." Figyeljétek meg: egy mennydörgés és hét üzenet, amely lepecsételtetett és amelyet nem lehet kijelenteni az utolsó napig, ebben a korban. Értitek, mire gondolok?

88 Most tehát, észrevettétek ennek a hétnek a titokzatos részét? Erről van szó. Ez volt az. Az volt, nem emberi lény, nem egy ember; hanem az Úr angyala. Figyeljétek meg, hogy három tanú is itt ül, akik egy héttel ezelőtt - illetve egy kicsit több mint egy héttel ezelőtt -, amikor fent voltam a hegyekben, majdnem Mexikónál, két testvérrel, akik itt ülnek, és egy kis füvecskét… Vagyis egy ragadós füvet szedtem le a nadrágomról. És felhangzott egy akkora robbanás, hogy úgy tűnt, hogy majdnem lerázta a hegyeket is. Ez így volt. Nem beszéltem róla soha a testvéreknek, de ők észrevették a különbséget. És Ő azt mondta nekem: "Most légy készen. Menj keletre."

Itt van annak a látomásnak a magyarázata. Látjátok? Most hogy elmondjam nektek, Sothmann testvér nem találta el azt a vadat, aminek utána eredt. Próbáltuk becserkészni azt neki. És Ő azt mondta: "Most ma este, jelként neked, ő nem fogja tudni meglőni azt. Ez alkalommal ezeknek az angyaloknak a látogatásának kell odaszentelned magad." És én tudatomon kívül éreztem magam, emlékeztek. És én nyugaton voltam, az angyalok pedig keletről jöttek. És amint jöttek, én is felvétettem velük. Emlékeztek erre? Keletről jöttek.

89 És itt van Fred testvér tanúként ma este, és Norman testvér. Amint lementünk, én majdnem meggyőztem azt az ember, hogy maradjon ott és ejtse el a vadját. Így van, Sothmann testvér? Igen, ott áll ő. Győzködtem őt… De mégis, Ő azt mondta: "Nem teszi meg." Egyáltalán semmit nem mondtam: mentünk tovább. Valami ült a sátor oldalában aznap, amint… Emlékszel, Sothmann testvér, amint elmondtam néhány dolgot, én téged és Norman testvért… Hol van Norman testvér? Ott hátul. Azonnal megeskettem őket arra, hogy említést sem tesznek arról, ami történt. Így van? Megfordultam-e és elmentem-e így a sátortól? Így van? Mert ez volt az - pontosan ez volt az -, tudtam, hogy nem mondhatom el addig, amíg meg nem történt, hogy lássam, hogy az emberek megértik-e.

90 És észrevettétek-e, hogy egy angyal, amint ott bent mondtam, egy furcsa angyal volt? Ő többnek látszott nekem, mint a többiek közül bármelyik. Emlékeztek erre? Ők egy összeállásban voltak: három oldalt és egy legfelül. És az, amelyik közvetlenül mellettem volt itt, balról jobbra számolva, ő lett volna a hetedik angyal. Ő fényesebb volt, és többet jelentett nekem, mint a többi. Emlékeztek, mondtam, hogy így kitolta a mellkasát, és kelet felé repült. Emlékeztek erre? Azt mondtam: - Felvett engem, felemelt engem… Emlékeztek rá?

91 Hát itt van most! Az, amelyiknél a hetedik pecsét van: az a dolog, amiről egész életemben töprengtem. Ámen! Persze, hogy a többi pecsét is sokat jelentett nekem. De, óh, nem tudjátok, hogy ez mennyit jelentett! Mert egyszer az életben… Imádkoztam, kiáltottam Istenhez. Azután a phoenix-i összejövetel után, - akik ott voltak velem, azok közül bárki tudja -, ott feküdtem a hegyekben. Egyik reggel felkeltem és felmentem a Sabino-kanyonba. Nagy, lekopott, magas hegyek. És felmentem ott, és van egy kis ösvény, miután letérünk az útról, amelyik felvisz a Citrom-hegyre, ami egy 30 mérföldnyi gyaloglás, és ott kb. 30 láb magas hó volt.

92 Tehát fent a hegyen, nagyon korán még a nappal előtt, felmentem ezen a kis ösvényen, végig gurultak le kis kövek, és arra éreztem vezetést, hogy erre forduljak. És arra fordultam, és a hatalmas nagy kövek közé mentem: óh, óh, több száz lábnyi magasságban. És letérdeltem azok közé a sziklák közé. Letettem ezt a Bibliát és letettem ezt a könyvet, ezt a kis táblát. Azt mondtam: - Úr Isten, mit jelent ez a látomás? Azt mondtam: - Uram, ez az én halálomat jelenti? Emlékeztek, hogy mondtam nektek, hogy talán a halálomat jelenti, mert valami úgy felrobbant, hogy szinte teljesen darabokra rázott engem. Emlékeztek. Hányan tudjátok… Hányan hallottátok? Persze, mindnyájan. És azt gondoltam, hogy talán a halálomat jelenti.

Aztán a szobában azt mondtam: - Mi volt az, Uram? Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy meg fogok halni? Ha igen, rendben van. Nem mondom meg a családomnak. Csak hadd menjek, látjátok, ha elvégeztem a munkámat… És azt mondtam… Most tehát, mi volt az? De ő egy tanút visszaküldött - emlékeztek, hogy ezt mondtam nektek -, de az nem az volt, hanem a munkám továbbvitele.

93 Óh! Felfogjátok ezt, látjátok? Ott ültem a Sabino-kanyonban - a mennyei Atya tudja ezt -, olyan igaz, mint ahogyan látjátok megtörténni, azok az angyalok lejöttek és igazoltak minden üzenetet ugyanúgy. Akkor aztán tudja az ember, hogy Istentől jött-e vagy sem. Előre megmondatott neked egy látomás által. És nem mondhattam el nektek az összejövetel végéig, mert ez meg volt tiltva számomra.

A Sabino-kanyonban, amint ott ültem aznap reggel, feltartottam a kezemet, és a szél lefújta azt a jó öreg fekete kalapomat. Ott álltam felemelt kezekkel imádkozva, és azt mondtam: - Úr Isten, mit jelent ez? Nem értem, Uram. Mit kell tennem? Ha ez a hazamenetelemnek az ideje, akkor hadd menjek fel oda, ahol soha nem találnak rám. Nem akarom, hogy bárki is gyászoljon, amikor elmegyek. Csak azt akarnám, hogy a család azt higgye, hogy elmentem sétálni, és aztán csak ne találjanak meg. Rejts el engem valahol! Ha elmegyek, akkor csak engedj elmennem. Talán Joseph megtalálja egy napon itt a Bibliámat, és akkor ő használhatná azt. Látjátok? Ha elmegyek, akkor engedj elmennem, Uram…

94 És kitartottam a kezemet, és hirtelen valami hozzáért a kezemhez. Nem tudom. Nem mondhatom. Elaludtam? Nem tudom. Transzba estem? Nem tudom. Látomás volt? Nem tudom megmondani nektek. Csakis azt mondhatom abból, amit én… Ugyanaz, mint azok az angyalok voltak. És hozzáért a kezemhez, és úgy nézett ki, mint egy kard. És gyöngyből készült markolata volt: nagyon szép. És volt rajta aranyból egy hüvely, a pengéje pedig olyan volt, mint a króm. Mint az ezüst, csak nagyon fényes volt. És annyira borotvaéles volt, óh, óh! És azt gondoltam: Hát nem ez a legszebb dolog? Éppen beleillett a kezembe. Azt gondoltam: Ez borzasztóan szép… De azt mondtam: - Nahát, én mindig féltem ezektől a dolgoktól… Mármint egy kardtól. És azt gondoltam: - Mihez kezdek én vele?

És aztán egy hang szólt le, amibe beleremegtek a sziklák! Azt mondta: "Ez a Király kardja!" És aztán kijöttem belőle. A Király kardja! Most, ha azt mondta volna, hogy egy király kardja… De azt mondta: "a Király kardja", és csak egyetlen "a Király" van, és az Isten! És Neki egyetlen kardja van. Az pedig az Ő Igéje, ami által élek! Isten engem úgy segéljen… Itt állva az Ő szent asztala fölött az Ő szent Igéjével, amint itt fekszik. Ez az Ige. Ámen!

95 Óh, micsoda időben élünk! Milyen hatalmas dolog! Látjátok a rejtélyt és titkot? A harmadik… Ott állva, amikor ez elhagyott engem, valami odajött hozzám és azt mondta: "Ne félj"! Én nem hallottam semmilyen hangot, mintha bennem belül beszélt volna. Csak az igazat mondom nektek, pontosan azt, ami történt. Valami megérintett és azt mondta: "Ne félj! Ez az a harmadik húzás."

Harmadik húzás. Emlékeztek rá? Azt mondta: "Annyi utánzód volt ezzel, amit próbáltál megmagyarázni." Azt mondta: "Ne is próbáld ezt." Emlékeztek erre? Hányan emlékeztek arra a látomásra? Nos, itt nagyon sokan. Fel van véve hangszalagra és mindenhol ott van. Ez kb. hat évvel ezelőtt volt. Hét évvel ezelőtt volt, hét éve. Azt mondta: "Ne próbáld magyarázni ezt." Azt mondta: "Ez a harmadik húzás, de én találkozom veled abban." Így van? Azt mondta: "Ne próbáld…"

96 Ott álltam egy kis gyermekcipővel, amikor azt mondta nekem: "Most tedd meg az első húzásodat. És amikor megteszed, a halak csak úgy jönnek majd a csalira." Azt mondta: "Aztán figyeld meg a második húzásodat." Azt mondta: "Mert abban csak kishalak lesznek." Azt mondta: "Aztán a harmadik húzással elkapod azt."

És mindazok a prédikátorok odajöttek és azt mondták: - Branham testvér, tudjuk, hogy képes vagy rá. Hallelujah, Branham testvér… (Mindig itt akadok el: egy tucat prédikátorral. Szeretem az embereket, és ők azt akarják, hogy mindent magyarázzál el: ezt, azt.)

97 És azt mondtam: - Nos… Azt mondtam: - Nem tudom… Azt mondtam: - Értem a horgászást… Azt mondtam: - Az első dolog, amit csinál az ember… Így csinálják. Látod a sok halat körös-körül. Rángatnod kell a csalit. Nos, pontosan ez a horgászás taktikája. Tehát azt mondtam: - Rántsd meg a csalit… Látjátok, amikor először megrántottam a csalit, a halak jöttek rá, de kicsikék voltak. Ezek éppen olyanok voltak, amilyeneket ők is fogtak. Úgyhogy aztán azt mondtam: - Aztán tedd… És kirántottam a partra, és rajta volt egy hal. De úgy nézett csak ki, mintha egy bőrdarab lenne a csalin, csak… Olyan pici volt. És aztán ott álltam és valami azt mondta: "Mondtam, hogy ezt ne tedd!" És elkezdtem sírni.

A zsineg teljesen körém csavarodott, és én… Ott álltam és sírtam lehajtott fejjel, így. Azt mondtam: - Istenem, óh, bocsáss meg nekem! Én egy ostoba ember vagyok, Uram. Bocsáss meg nekem! És volt nekem az a zsinegem és az, amelyik a kezemben volt, és azon egy kis gyerekcipő volt, kb. ilyen hosszú. És nekem… Az a zsinór kb. olyan vastag volt, mint az ujjam, úgy egy fél hüvelyknyi. És a fűzőlyuk ebben a cipőben pedig olyan méretű volt… Kisebb, mint egy hüvelyknek az egy tizenhatod része, akkora volt a lyuk. És én ezzel a nagy, hüvelyknyi vastagságú cipőfűzővel akartam befűzni a cipőt.

És jött egy hang és azt mondta: "Nem taníthatsz pünkösdi kisbabákat a természetfölötti dolgokról." Azt mondta: "Most pedig csak hagyd őket békén!"

98 És aztán Ő felvett engem. Felvett és leültetett engem nagyon magasra, ahol egy összejövetel zajlott: úgy nézett ki, mint egy sátor, vagy valamilyen féle székesegyház. És odanéztem és ott volt egy kis dobozhoz hasonló, kicsi hely ezen az oldalon. És láttam, hogy az a világosság beszélt valakivel felettem: az a világosság, amit ott a képen láttok. Az elforgott tőlem így, és odament a sátor fölé és azt mondta: "Ott találkozom veled". És azt mondta: "Ez lesz a harmadik húzás, és ne mondd el senkinek!"

A Sabino-kanyonban pedig azt mondta: "Ez a harmadik húzás." És három nagy dolog van, ami ezzel

jár, és az egyik ma bontakozott ki… Vagyis tegnap, a másik pedig ma bontakozott ki, és van egy dolog, amit nem tudok megmagyarázni, mert az ismeretlen nyelven van. De ott állok és egyenesen arra néztem, és ez a harmadik húzás eljövetele. És Isten Szentlelke… Óh, óh! Ezért volt csendben az egész Menny!

99 Most pedig, itt meg kell állnom, látjátok. Egyszerűen érzem magamon az ellenőrzést, hogy ne mondjak róla többet. Látjátok? Tehát csak emlékezzetek rá, hogy a hetedik pecsét azért nem volt megnyitva, azért nem jelentette ki azt Ő, mert senkinek sem szabad tudnia róla. És akarom, hogy tudjátok, hogy még mielőtt én egy szót is tudtam volna róla, az a látomás évekkel ezelőtt jött. Emlékeztek rá? És itt van, amint az a másik volt: pontosan belecsúszik az Igébe, pontosan oda, ahol volt. És Isten ismeri a szívemet, hogy én soha nem gondoltam olyan dolgot, és itt volt. Később van, mint gondolnánk. Óh, óh! Csak megmutatja, hogy Istentől van ez, mert látjátok, ez pontosan beleillik Isten ígéreteibe az üzenet végéből.

Most figyeljétek meg. Figyeljétek meg, mert a végidők üzenete, ez a pecsét… Végső soron… Ő kijelentette mind a hat pecsétet, de semmit nem mond a hetedikről. És a végidők pecsétje, amikor elkezdődik, az a Biblia szerint teljes mértékben egy titok lesz. Mielőtt tudnánk, hogy… És emlékezzünk, hogy a Jelenések 10:1-7 - 1-től 7-ig, 10. fejezet 1-től 7-ig -, a hetedik angyal üzenetének végén Isten minden titka ismeretessé lesz. Az utolsó időkben vagyunk: a hetedik pecsét megnyílásánál.

100 Most pedig, honnan tudtam a minap, múl vasárnap, ma egy hete, amikor arról prédikáltam, hogy légy alázatos, légy alázatos és emlékezzünk arra, hogy Isten a kicsi dolgokban munkálkodik? Nem ismertem fel, hogy igazából miről szólt az, és most pedig értem. Annyira alázatos módon van. Azt gondolnánk, hogy ez valami olyan, ami a Vatikánnak lenne kijelentve; pedig az pontosan úgy jön el, mint Keresztelő János. Úgy jön el, mint a mi Urunk születése: egy istállóban! Dicsőség Istennek! Isten engem úgy segéljen, hogy az az óra a küszöbön áll! Itt vagyunk. Óh, óh! Most látjátok ezt? Isten látomásának az igazsága, a hét angyal, akik elhoztak engem nyugatról. Ők nyugat felől jöttek, vissza kelet felé, elhozva ide erre a ma esti üzenetre. Óh, óh!

101 Most pedig, annak a nagy mennydörgésnek a hangja és az idehozott küldetés kijelentést nyert és bizonyítást arról, hogy Istentől volt. Csak gondoljatok bele most. És nem ismertem ezeket a pecséteket, és ezen a héten lettek kijelentve. Belegondolt ebbe valaki is? A hét angyal közül… Ez volt az üzenet, amely előjött, és azok az angyalok miért hoztak engem vissza ide?

Emlékezettek rá, hogy a hetedik hírnök volt… A hét hírnök volt… Amelyik mintha meg lett volna jelölve számomra - a hetedik angyal -, nekem többnek tűnt, mint a többi. Most látjátok, ők ott álltak így. Most csak akarjuk, hogy ezt megfigyeljétek. És én itt álltam, és figyeltem azokat a többi… Látjátok, egy… Az első tucat kis madár, mint lehullatta a tollát. Emlékeztek rá? És mind kelet felé repültek. Aztán a második tucat fényesebb, nagyobb madarak voltak: olyan galamboknak látszottak, hegyes szárnyakkal. Kelet felé repültek. Első húzás, második húzás. Aztán a következő az angyalok voltak!

102 És ott álltam, és elment ez a robbanás, és én erre néztem, nyugat felé, és ők jöttek és felvettek engem oda be, és én egyenesen kimentem a tudatomból. És amelyik jött - amelyik olyan különösnek tűnt számomra -, az tőlem balra állt, ahol beléptem az összeállásba; de ha balról jobbra számolnánk, akkor ő lett volna a hetedik angyal, látjátok, keresztbe jőve.

Most pedig, emlékezzünk a hét hírnökre. Emlékeztek a fehér sziklából álló piramisra Junior Jackson álmából, amit megmagyaráztam nektek? Figyeljétek meg, hogy aznap este, amikor elmentem… És hat álom jött, és mindegyik közvetlenül ugyanarról a dologról szólt. Aztán elkezdődött a látomás és nyugatra küldött engem. Junior pedig figyelte… Most figyeljétek meg. Nézzétek meg, mennyire tökéletes. Remélem és bízom abban, hogy ti emberek felismeritek, hogy próbálom ezt a kegyelmet Jézus Krisztustól származtatni, aki az egésznek a szerzője, és az egyetlen oka… Soha korábban az életetekben nem hallottatok engem így beszélni, de ez az óra közeleg.

103 Figyeljétek meg. Most hogy bizonyosság tegyük számotokra, hogy le lehessen vezetni, én újra arra készülök, hogy elmegyek innen. Nem tudom, hová megyek. Az evangéliumot kell hirdetnem más helyeken is. De most, hogy… Talán azt mondjátok: - Hallottam már mind az ilyenféle fanatizmust… Nem tudom, mi… Nem ítélhetek meg senki más embert. Csakis Istennek kell felelnem azért, amit… Magamért. De volt-e egyetlen olyan alkalom is, amikor az Úr nevében mondtam nektek valamit, és az ne lett volna igaz, mindezek az évek során? Senki más sem tud ilyet mondani, mert én mindig pontosan úgy mondtam el, ahogyan Ő mondta.

Hadd mutassam csak meg nektek, hogy ez pontosan igaz, és hadd erősítsem meg ezt. Most emlékezzünk: "Ha van köztetek lelki ember… Vagy egy próféta, én, az Úr, fogok hozzá szólni látomásokban és álmok megismerésében" - álmok magyarázása. Így van…? József tudott álmokat magyarázni és beszélni és látomásokat látni. Így igaz?

104 Most figyeljük meg ezt: hogy most, amikor ez megtörtént, Junior egy mezőn állt, amint volt egy nagy piramis, mint ez. És valami rá volt írva a kövekre, és én azt jelentettem ki az embereknek. Így van,

Junior? Kb. egy évvel azelőtt történt.

És figyeljétek meg most a következő dolgot. Én vettem valamiféle botot és levágtam, és a belsejében fehér kő volt, amire semmi sem volt írva. És akkortájban én elindultam nyugatra. És mindnyájuknak megmondtam. Azt mondtam: - Ne menjetek ki nyugatra. Maradjatok itt és vigyázzatok erre, amíg vissza nem térek… Elmentem nyugatra a robbanásért, és visszatértem keletre, a Szentlélek magyarázatával erről az íratlan Igéről. Most pedig, ha ez nem tökéletesen a mindenható Istentől van, akkor tudni akarnám, hogy mi van Tőle. Miért próbálom ezt mondani, barátaim? Azért, hogy megmutassam nektek, hogy a végidőknél tartunk.

105 Most pedig, ha azok a többiek tökéletesen együtt voltak az Igével, akkor ez is tökéletesen együtt van az Igével! Itt vagyunk. A végénél tartunk, barátaim. Hamarosan nem lesz többé idő. Milliók veszítik majd el az életüket. Milliók lesznek - akik most azt hiszik, hogy megmentetnek -, számíttatnak az atomkorszaknak.

Az utolsó órában élünk. A mindenható Isten kegyelmével, amint Ő segíti az embereket, hogy előre nézzenek, Krisztus hamar eljövő megjelenésére… - Meddig még, Branham testvér? Talán 20 év, talán 50 év, talán 100 év: nem tudom. És lehet, hogy holnap délelőtt, és lehet, hogy ma este. Nem tudom. És bárki azt mondja nektek, hogy ők tudják, ők tévednek. Nem tudják. Csakis Isten tudja.

106 Most figyeljétek meg. Isten engem úgy segéljen, hogy Isten által az igazat mondom, hogy ezek szellemileg megítéltettek nekem: megítéltettek a Szentlélek által, és hogy mindegyikük azonosította a maga helyét a Bibliában. Most pedig, hogy mi az a nagy titok, amelyik ez alatt a pecsét alatt fekszik, nem tudom. Nem tudom. Nem tudtam kivenni. Nem mondhatnám el, csak azt, amit mondott. De tudom, hogy az a hét mennydörgés szólalt meg szorosan egymás után, hogy egyszerűen hét különálló alkalommal felrobajlottak, és ez kibontott valami mást, amit láttam.

Aztán amikor azt láttam, akkor kerestem azt a magyarázatot, amelyik átrepült ott, és nem tudtam kivenni. Pontosan így van. Látjátok. Még nem teljesen van itt az ideje, de már mozdul afelé a ciklus felé, látjátok. Már nagyon közel van. Tehát nektek azt kell tennetek, hogy emlékezzetek arra, hogy az Úr nevében szólok hozzátok. Legyetek felkészülve, mert nem tudjátok, hogy mikor történhet valami.

107 Most pedig, amikor ez hangszalagra kerül, és azon van, én valószínűleg tízezer barátomat küldöm el magamtól; mert azt fogják majd mondani, hogy Branham testvér próbálja magát úgy beállítani, mintha ő egy Isten előtt álló szolga, vagy próféta vagy valami ilyesmi lenne. Hadd mondjam el nektek, testvéreim, hogy az egy hiba! Én csak azt mondom el nektek, amit láttam és ami megmondatott nekem. És ti azt csináltok, amit akartok. Nem tudom, ki fog… Mi fog történni. Nem tudom. Csak azt tudom, hogy az a hét mennydörgés tartja magában azt a titkot, és hogy a Menny csendben volt. (Mindenki érti ezt?)

Lehet, hogy még idő kell hozzá. Lehet, hogy ez az óra az, hogy az a nagy személy, akinek a színrelépésére számítunk, színre lépjen. Lehet, hogy az a szolgálat, hogy én az embereket próbáltam visszavinni az Igéhez, egy alapot fektetett le. És ha így van, akkor én elbúcsúzom tőletek. Mert ketten nem leszünk itt egyszerre. Ha így van, akkor ő felemelkedik, én pedig alább szállok. Nem tudom. De Isten abban a kiváltságban részesített, hogy nézzem és lássam, mi volt az, látjátok: hogy annyit kibontsak. Most pedig, ez az igazság.

108 És bizonyos vagyok benne, hogy észrevettétek azokat a dolgokat, amik történtek ezen a héten. Biztos vagyok benne, hogy észrevettétek azt a Collins fiút, aki haldokolva feküdt ott a minap este, és azt a kis leukémiás kislányt. Isten országa már a küszöbön áll. És most még inkább a negatívból a pozitívba változik át, még jobban, mint eddig volt. Most nem kellene, hogy ez fojtogassa az embereket. A megigazulástól a megszentelődésig, a Szentlélek keresztségig és aztán hogy itt hallják. Egész idő alatt csak egyre közelebb kerülünk Istenhez.

Nem látjátok, metodista prédikátorok, hogy a ti megszentelődési üzenetetek mennyivel felette volt annak, amit Luther prédikált? Ti pünkösdiek, nem látjátok, hogy a keresztségről szóló üzenetetek meghaladja azt, amiről a metodisták prédikáltak? Tudjátok, mire gondolok? Óh, sok dolog ment ki, és az így helyes. És ha van bárki, aki tévesnek tartja, és ha az emberek valami olyat mondanak, ami hazugság és nem az igazság, én gyűlölöm azt. De igenis szeretem a szilárd igazságot. Nem számít, hogy mennyire vág bele ebbe vagy abba, ha az igazság az, akkor Isten végül meg fogja mutatni, hogy az az igazság. És ha nem teszi ezt meg egy napon hamarosan, akkor a látomásom nem volt helyes. Tehát látjátok, hogy hová helyezkedtem így.

109 - Mikor lesz ez, Branham testvér? Nem tudom megmondani nektek. Nem tudom. De egy napon, ha soha nem találkozunk még egyszer ezen a földön, akkor találkozni fogunk ott, a Krisztus ítélőszékénél. És meg fogjátok tudni, hogy abban a szobában az a kijelentés Istentől jött - mint az összes többi is -, hogy azok… Annak a pecsétnek az egyik titka, amiért az nem volt kijelentve, hogy az hét mennydörgés volt, amelyek megszólaltak. És ez itt van tökéletesen, mert semmi sem tud bármit is róla. Még csak megírva sincs. Tehát az idők végén vagyunk. Itt vagyunk.

Hálát adok Istennek az Ő Igéjéért. Hálát adok Neki Jézus Krisztusért. Mert ha nem küldte volna Őt el engesztelésül a mi bűneinkért, akkor mindannyian a bűn sarában lennénk, reménység nélkül. De az Ő kegyelme által az Ő vére megtisztít minden bűntől. Mint az a tintacsepp a Clorox-os vödörben, soha többé nem lehet megtalálni azt a tintát. Amikor megvalljuk a bűneinket, azzal beletesszük őket Jézus Krisztus vérébe. És soha többé nem tudni róluk. Isten elfelejti őket. Soha nem is követtük el őket. És amíg az az áldozat ott fekszik az értünk való engesztelésként, addig minden… Ennyi az egész, látjátok. Többé nem bűnösök vagyunk; hanem keresztények, Isten kegyelméből.

110 És emlékezzünk rá, hogy saját magunkban valószínűleg éppen olyan rosszak lennénk, mint amilyenek mindig is voltunk. De látjátok, Isten kegyelme megjelent nekünk, és ez az, ami azzá tett bennünket, amik ma vagyunk: keresztény testvérekké és testvérnőkké.

Számomra ez egy csodálatos hét volt. Elfáradtam. Az elmém elfáradt, mert én… A tőlem telhető legjobbat adtam. És valami furcsa dolog zajlott minden nap. Csodálatba ejtett, hogy bementem abba a szobába és ott voltam 20 percig és láttam valamit, ami teljesen megfordított engem. És itt, bemegyek oda és felveszem a jegyzeteket. Kézbe veszem Dr. Smith, Uriah Smith könyvét, és olvasok az ő könyveikből. Azt mondom: - Most tehát itt van a hatodik pecsét, itt pedig a negyedik pecsét. Most tehát, mit is mond ez az ember?

Azt mondaná: - Nos, ez ez volt, az meg az, vagy a másik… Átnézem, aztán kézbe veszem egy másik embertől. Ő azt mondja, hogy az ez-és-ez volt. És úgy tűnik, mintha csak… Egyszerűen nem működött jól.

111 És aztán azt gondoltam: Hát mi ez, Uram? Fel-le járkáltam a szobában egy ideig. Letérdeltem és imádkoztam, aztán visszamentem és kézbe vettem a Bibliát, leültem és olvastam: fel-le járkáltam. És aztán hirtelen, amikor elcsendesedtem, az csak kinyílt előttem így. Aztán gyorsan tollat fogtam és elkezdtem leírni így, bármit is láttam vagy csináltam: így figyeltem, amíg le nem írtam. Aztán a nap hátralévő részében megkerestem és végigvezettem azt, és láttam, hogy az Igében végig így kapcsolódott egybe. Aztán az… Minden dolgot bizonyít.

És itt van ez, és azt gondolom: - Hát sok embernek volt látomása. Sokan kaptak kijelentéseket… De ha az ellentmond az Igének, akkor hagyd el azt a dolgot. Így van: hagyd el.

112 Most pedig, most végigfuttatom… Megkönnyítem ezt így. Levezetem, mint… Lejegyzetelek kis dolgokat itt. Azt gondoltam: - Hát, most az osztály boldogan fogja ezt hallgatni, mert ez ide és ide kapcsolódik. Most pedig, nézzük meg, hogy mit is mond itt? Igen, ez… Igen, pontosan itt van… Látjátok, és visszahozom azt végig a Biblián, és az végigkapcsolja azt a dolgot végig ezen a héten. Ott van a hangszalagokon. Szívesen fogadjátok őket. És én ezt e legjobb tudásom szerint mondtam el, keresztény közösségben: kegyelem Istentől minden embernek Jézus Krisztus által. A tőlem telhető legjobbat adtam, amit csak tudtam, ezen a héten.

Ti voltatok az egyik legjobb osztályom. Senki sem tudott volna szebben ülni. Mindnyájan eljöttetek ide már délután 1 órakor, hogy aztán itt várakozzatok 5 óráig, amikor is kinyitották az épületet és hozták… És beengedték az embereket. Kint álltatok a hidegben, kint álltatok a hóban, mindent megtettetek: ott álltatok végig a falak mellett, hogy megfájdult a lábatok. Láttam a férfiakat leülni, aztán átadni a helyüket az asszonyoknak, és másoknak, és állni így, és aztán leülni.

113 Azt gondoltam: Uram… Óh, hát nem egy titokzatos hét volt ez? Az egész dolog annyira különös volt: hogy az emberek hogyan jöttek. Látni őket kint állni, az ablakokban, az ajtókban, ott hátul és mindenfelé: amint hallgatják. És a szónokságot tekintve, én messze nem vagyok egy szónok. Annyi értelmem azért van, hogy tudja, nem vagyok az: hogy nem vagyok egy szónok. De akkor miért ülnek az emberek és figyelnek? Miért teszik ezt? Nem azért jönnek, hogy egy olyan embert hallgassanak, mint én. Hanem azért jönnek, mert valami van ebben, ami vonzza az embereket. Van valami, ami vonzza őket. Amint a feleségem itt állt elől és énekelt, amikor elkezdtem:

Keletről és nyugatról jönnek,

Távoli tájakról jönnek,

Hogy Királyukkal lakomázzanak,

Hogy vendégeiként vacsoráljanak,

Milyen áldottak ezek a zarándokok!

Figyelve az ő ragyogó arcát,

Mely isteni világosságtól ragyog,

Az Ő kegyelmének áldott részesei,

Koronájában ékkövekként tündökölnek.

114 Tartsátok ezt mindig észben: hogy ékkövek legyünk Jézus Krisztus koronájában. Pál azt mondta a gyülekezetnek: "Ti vagytok az Ő koronájának ékkövei, drágakövei." Mi ékkövek akarunk lenni Jézus Krisztus koronáján. Soha nem akarunk egy embert tenni abba. Teljesen feledkezzetek meg rólam. A testvéretek vagyok, egy bűnös, akit az Ő kegyelme mentett meg, aki nem volt méltó az életre. Pontosan ez az igazság, és ezt nem azért mondom, hogy alázatoskodjak: hanem ez egy tény. Nincs bennem semmi, egyáltalán egyetlen helyes dolog sincs. De Isten kegyelme megengedte, hogy homályos szemeimmel az idő függönye mögé tekintsek és lássam azokat a dolgokat odaát, és visszajöjjek…

115 Kisfiú koromban szerettem az embereket, és mindig akartam, hogy valaki szeressen engem és beszélgessen velem. De ezt senki nem tette meg a családunk neve miatt. Senki nem beszélt velem. De amikor odaszántam magam istennek, akkor - mivel az ír származású a családunk, mindnyájan katolikusok -, azt gondoltam, hogy ez lesz az. Elmentem oda, és Ő is járt egy úton. Elmentem az Első Baptista Egyházba, és Ő egy másik úton járt. Azt mondtam: - Uram, kell, hogy legyen egy igaz út… És valami azt mondta: "Az Ige az."

116 Ragaszkodtam ahhoz az Igéhez. Nézzetek meg minden látomást mindenhol. Amelyik napon lefektettem az alapkövet ott, és betettem azt oda… Leírtam, amit Ő aznap reggel mutatott nekem egy látomásban: "Legyél kész alkalmas és alkalmatlan időben, feddj… Minden hosszútűréssel… Tanítással. Mert eljön az idő, amikor ők nem állhatják a szilárd tanítást, hanem a saját kívánságaikat keresik maguknak olyan tanítóktól, akiknek viszket a fülük; és elfordulnak az igazságtól a mesékhez." És láttam azt a két fát, amelyek mellett álltam, ugyanezt a dolgot tenni. Így van. És itt tartunk. És ez igaz.

117 Most, ti nem… Emlékezzünk, hadd buzdítsalak benneteket újra. Ne mondjátok, hogy köszönöm, senkinek sem. Ne mondjátok… Ne gondoljátok, hogy bárki prédikátorban vagy valamiben, vagy valaki halandó emberbe, hogy van bennük bármi jó, mert nincs. Nem számít, kiről van szó, semmi jó sincs az emberben. Így van. Ha itt lenne egy egész tucat trombita és az egyiküknek egy bizonyos zenét kellene játszania, azt az ember teszi. Maguk a trombiták tökéletesen némák. Az ember az, aki képes megszólaltatni a trombitát, és aki tudja, hogy hogyan kell azt tenni, aki a kezébe veszi a trombitát. A trombitának semmi köze nincs hozzá. A hang a mögötte álló intelligenciából jön. Így van. Tehát minden trombita ugyanaz, minden ember ugyanaz, minden keresztény ugyanaz.

118 Senki nagy ember nincs köztünk. Mi nem vagyunk nagy emberek, vagy nagy asszonyok. Mind testvérek és testvérnők vagyunk, ugyanazok, ugyanabban a halmazban. Nem vagyunk nagyok. Egyik sem nagyobb a másiktól: egyáltalán semmi köze… Nem, uram! Mind csak emberi lények vagyunk. Ne próbáljátok magyarázni a dolgokat. Ne próbáljatok meg többet tenni attól, hogy nagyon közel éltek Hozzá, és hogy magasztalást és tisztességet adtok Jézus Krisztusnak. Mindenki érti most ezt? Ámen! Szeressétek Őt teljes szívetekből! Megteszitek?

Szeretem, szeretem

Mert Ő előbb szeretett engem.

És megváltotta üdvösségemet

A Golgota fáján.

119 Mindenki alaposan érti ezt? Mindenki hiszi? Emlékeztek rá, amikor először elkezdtem? "Ki hitt a mi tanításunknak? Kinek jelent meg az Úr karja?" Megjelentette Ő neked az Ő irgalmát és az Ő jóságát? Ámen.

Csak emlékezzetek rá, hogy szeressétek Őt teljes szívetekből. Én most hazamegyek. Ha az Úr akarja, újra eljövök ide június elején. Talán ha az Úr a szívemre helyezi, talán nyár elején, úgy június körül, vagy ősz elején, ha az Úr még vár addig; szeretnék visszajönni ide és újabb hét estét tartani a hét utolsó trombitáról. Szeretnétek ezt? Imádkozni fogtok értem, hogy Isten segítsen engem? Rendben. Amíg újra találkozunk, emlékezzetek erre a jó öreg énekre:

Szeretem, szeretem

Mert Ő előbb szeretett engem.

És megváltotta üdvösségemet

A Golgota fáján.

Most szeretném, hogy hajtsátok meg a fejeteket. Imádkozni akarok értetek. Mielőtt a pásztor elbocsát bennünket, akarok imádkozni értetek.

120 Mennyei Atyánk, add, hogy az emberek megértsék; mivel biztos vagyok benne, hogy néhányan nem

értik. De Atyám, hadd ismerjék ezt meg tárgyilagosan, és hadd értsék meg, Atyám, hogy a Te feléjük való kegyelmed az, hogy mindezek a dolgok kijelentést nyertek. És hálát akarok adni Neked, Uram, ezeknek a dolgoknak az ismeréséért, amelyeket kijelentettél nekünk. És imádkozom itt mindenkiért. Mindenkiért, aki eljött az összejövetelekre.

Ha van köztetek bárki, aki nem hisz; add, Uram, hogy hívőkké legyenek. Imádkozom mindazokért, akik hangszalagról fogják hallani az üzeneteket. És ha az eljut - és kétség kívül el fog jutni - olyan otthonokba és helyekre, ahol sok hívő máshogy… De Atyám, imádkozom mindegyikükért, hogy mielőtt bármiféle káromló szavakat kimondanának, ők először leüljenek és kutassák az Írásokat aszerint, ami elhangzott, és aztán mondják el Neked, hogy ők tényleg komolyan és hogy tényleg tudni akarják, hogy ez az igazság-e vagy sem. És én imádkozom értük, Atyám.

121 És imádkozom ezekért, akik itt álltak a falak mentén, akik kint álltak, és akik az autóikban ültek, a kisgyermekekért és mindazokért, akik bent voltak: csak mindnyájukért, Uram, értük imádkozom. És imádkozom, hogy jöjjön felelet az én imáimra, hogy Te áldd meg őket.

Először is, Uram, adj nekik örök életet. Imádkozom, hogy egy se vesszen el közülük: egy sem. És most, Atyám, nem tudjuk, hogy mikor lesz meg ez a nagy esemény, de amikor látjuk ezeket a dolgokat megjelenni és az Ige szerinti történéseket, az mértéken felül felmelegíti a mi szívünket. És imádkozom, Atya Isten, hogy segíts bennünket.

Imádkozom, hogy segítsd a mi drága pásztorunkat, Neville testvért. Add, Uram, hogy ő telve legyen kegyelemmel és erővel és értéssel, hogy vegye ezt az elraktározott eledelt és adja oda Isten bárányainak.

Uram, imádkozom, hogy tartsd távol a betegséget tőlünk. Hadd legyen, hogy amikor az emberek betegek lesznek, ők emlékezzenek arra, hogy a jelenlévő és mindenhez elegendő vére Jézus Krisztusnak ott van az oltáron, engesztelésként. És imádkozom, hogy ők azonnal meggyógyuljanak. És imádkozom, hogy tartsd távol tőlük a Sátán hatalmát, amikor bátortalanítja őket vagy amikor próbál valamiféle szektát vagy… Csak tartsd távol az ellenség minden erejét, Uram. Szentelj meg bennünket a Te Igédnek. Add meg ezt, Urunk.

122 Aztán, Uram, imádkozom, hogy segíts nekem. Kezdek elgyengülni, Uram. Tudom, hogy már nem sok időm van hátra, és imádkozom, hogy segíts nekem. Hadd legyek igaz, Uram, és őszinte és komoly, hogy tudjam hordozni az üzenetet, amennyire elrendelted, hogy hordozzam azt. És amikor lejön az ideje, hogy el kell mennem, amikor leérek a folyóhoz és kezdenek bejönni a hullámok, óh, Isten, add, hogy tudjam ezt a régi kardot átadni egy olyan valakinek, aki becsületes lesz vele, uram, és aki az igazat fogja hordani. Add meg ezt, Uram. Addig pedig, segíts nekem, hogy erős legyek, egészséges és bátor. Segítsd a gyülekezetemet. Áldjál meg mindnyájunkat, Uram. A Tiéid vagyunk. Érezzük, hogy a Te Lelked közöttünk van. Hisszük, hogy megválaszolod az imádságainkat, mert odaszánjuk magunkat Neked a Te Igéddel a szolgálatra e földi életünk hátralévő idejében. Isten Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, aki a mi szeretett Üdvözítőnk, az Ő dicsőségére. Ámen.

Szeretem (Isten áldjon meg benneteket), szeretem (teljes szívemből),

Mert Ő előbb szeretett engem.

És megváltozza üdvösségemet

A Golgota fáján.

123 Isten áldjon meg, Neville testvér.

(A gyülekezet tovább énekli a Szeretem kezdetű éneket. Orman Neville testvér elbocsátja a gyülekezetet imádsággal.)

*

A hetedik pecsét, folytatás

(The Seventh Seal Continues)

(Branham testvér eredetileg nem adta ki az előző, 120-171 bekezdések tartalmát, hanem helyette hétfőn, 1963. Március 25-én folytatta tovább a 172-196 bekezdésekkel, és ez lett az akkor terjesztésre kerülő Hetedik pecsét hangszalag jóváhagyott befejezése.)

124 Jó dolog lesz, ha ő nem tud róla, mert ha tudna róla, akkor utánozná azt. Ez az ő taktikája a dolgokban. Ezért Isten annyira elrejtette azt az egész világ elől, még a Menny elől is, hogy semmilyen módon nem lehet megérteni azt, csakis úgy, hogyha Isten maga jelenti ki.

Most pedig szeretném, ha észrevennétek ma este, hogy a hatodik pecsétben ott volt a három

részből álló célja a hatodik pecsétnek. Három részből álló célja volt a lovasoknak. Három részből álló célja volt mindezeknek a dolgoknak. Ez újra visszahoz bennünket egy hármashoz és egy heteshez, látjátok: hét pecsét, hét pohár, és így tovább.

125 A hármasok és a hetesek pedig Isten száma az Ő Igéje kijelentésének matematikájában. Most észreveszitek, hogy mint a lovasokban, három lovas ment ki. Egyikük fehér volt, a másik vörös volt, a harmadik fekete volt. És aztán a negyedik lóban mind összekeveredtek. Látjátok, egy három részből álló cél.

Most pedig, Isten ugyanezt a dolgot tette. Isten ugyanezt tette, amikor kiküldte az Ő oroszlánját, ami az Igéje volt, hogy megküzdjön az antikrisztussal. Aztán láttuk, hogy kiküldte a borjút a megpróbáltatás idején, az áldozati állatot. És ebben a megpróbáltatási időben ez volt minden, amit az emberek csinálhattak: csak dolgoztak, szolgáltak, és áldozatnak ajánlották fel magukat.

126 Aztán a következő korszakban látjuk, ami a reformátorok kora volt, hogy Isten kiküldte az ember bölcsességét: egy ember kinézetű feje volt a lelkes állatnak, ami az a hatalom volt, ami akkor kiment a reformátorokban.

Most észrevettétek-e, hogy minden… Nem csoda, hogy az emberek ezekben a napokban… Még mindig úgy élnek, mintha a reformátorok kora most is tartana, mert egyszerűen csak ezt látják abban, ahogy az egyház szemléli a dolgokat; és ezt látják abban, ahogyan a papneveldéik tanították ezt. Ez volt Isten útja egy időben, de már túlhaladtunk azon.

127 Most benne vagyunk a sas korszakában: a kijelentést nyerendő kijelentés, az egész dolog. Most hasonlítsuk ezt össze a Jelenések 10. fejezetével, az 1-7 versekig. És látni fogjuk itt, ebben a Jelenések… A kijelentés itt, a 10:1-7-ben az, hogy a hetedik angyal üzenetének napjaiban… Bevégződik Isten minden titka.

Most látjuk azt is ebben, hogy a most megnyílt hatodik pecsétnek is volt a három részből álló célja. Most pedig, itt vannak a céljai: az első dolog az volt, hogy az alvó szűznek végig kellett mennie a nagy nyomorúság időszakán a megtisztulásért. Meg kellett tisztulnia a hitetlenség bűnétől és attól, hogy elutasította az üzenetet. Ez volt ő… Ez meglett a nagy nyomorúság időszakában. Látjuk, hogy idejutnak a Jelenések 7-ben, itt a 6. És a 7. fejezet között, hogy ő megtisztult, és megkapta a ruháit.

128 Most ő nem a menyasszony, hanem az egyház: a tiszta emberek, akiknek talán nem volt meg a lehetőségük, hogy elfogadják az üzenetet, vagy valamilyen módon megvakították őket ezek a hamis próféták, és nem volt lehetőségük, és ők mégis nagyon odaszántak a szívükben. És Isten ismeri a szívüket, és ők itt megtisztultak ebben az időben.

Észrevesztek egy másik tisztítási időt: az Izráelnek van, amikor összegyűlik. Ez a második rész. Isten megtisztítja Izráelt a nagy nyomorúság idején. A milliók közül, akik összegyűlnek ott, lesz a kiválasztott 144000, és ők is megtisztulnak. Isten megtisztítja Izráelt.

129 Figyeljétek meg, hogy van… Az egész földnek meg kell tisztulnia. Lesz egy olyan dolog, hogy a hold, a csillagok és az egész természet megtisztul. Látjátok, mi az? A föld megújítja magát, megtisztul, és készül a millenniumra. A millennium következik. És látjátok, mindennek, amiben egy kicsi szenny is van, meg kell tisztulnia a hatodik pecsét alatt.

Észreveszitek-e ennek a hetedik pecsétnek a megnyitásában, hogy az is egy három részből álló titok? Ezt én… Erről beszélni fogok és beszéltem, hogy ez a hét mennydörgés titka. A hét mennydörgés a Mennyben ki fogja bontani ezt a titkot. Az pontosan Krisztus visszajövetelekor lesz, mert Krisztus azt mondta, hogy senki sem tudja, mikor jön Ő vissza.

130 Észrevettétek-e, amikor ezek a zsidók megkérdezték Őt erről? Tudjátok, amikor összehasonlítottuk az Igét itt a Máté 24-gyel és a hat pecséttel, és a hetedik pecsét kimaradt, mert látjátok, Krisztus azt mondta, hogy csakis maga Isten tudja, még az angyalok sem. Nem csoda, hiszen meg sem volt írva. Látjátok, ők csendben voltak. Semmi sem történt akkor. Az angyalok nem tudják. Senki sem tudja, hogy mikor jön Ő el. De lesz egy… Ott lesz ezeknek a mennydörgéseknek a hét hangja, amely ki fogja jelenteni a nagy kijelentést akkor.

Tehát én hiszem, hogy nekünk, akik… Ha nem tudjuk ezt, az nem lesz ismeretes addig az időig… De kijelentést fog nyerni azon a napon, abban az órában, amikor annak kijelentést kell nyernie. Tehát nekünk az a dolgunk, hogy legyünk tisztelettudóak Isten előtt és hogy szolgáljuk Őt, és hogy megtegyünk mindent, amiről tudjuk, hogy hogyan kell tennünk, és hogy jó keresztény életet éljünk.

Itt most látjuk, hogy a hatodik pecsét megnyílt nekünk. Látjuk azt. És tudjuk, hogy ez a hetedik pecsét nem nyílhat meg a nyilvánosság számára, amíg el nem jön az az óra.

131 Volt egy oka annak, hogy Isten engedte ezt a hét hangot mennydörögni, mert annak el kell jönnie,

látjátok, mert a… Látjuk, hogy Krisztus, a Bárány, a kezébe vette a könyvet, és hogy felnyitotta azt a hetedik pecsétet. De látjátok, az egy elrejtett titok. Senki sem tudja azt. De ez… Pontosan végig együtt azzal, amit Ő mondott: senki sem fogja tudni az Ő eljövetelét. Ugyanígy nem fognak tudni erről a hét mennydörgés titokról sem. Tehát látjátok, ezek összekapcsolódnak.

Ennyi értésünk van erről ma, mert a többi része mind ki van bontva, de ez még nincs kibontva. De a szobámban ültem, és hallottam ezt… Inkább nem is hallottam, hanem láttam kibontakozni erre a hét mennydörgésre. És most ilyen messzire mehetünk el, pontosan eddig.

És most bízom abban, hogy mindnyájan Istent fogjátok szolgálni, és hogy azt fogjátok tenni, ami helyes és hogy szeretni fogjátok Őt a teljes életetekkel, és hogy szolgálni fogjátok Őt, és Isten majd gondot visel a többiről.

132 Most pedig itt az összegzésben, Isten kegyelméből, itt van mind a hat pecsét titka, ami le volt pecsételve, és értjük és tudjuk, hogy a hetedik pecsét pedig nem lett ismeretessé a nyilvánosság számára.

Most pedig, az Ő eljövetele, az Ő eljövetelének órájában, amikor a föld elpusztítása… Tudjátok, azt mondta ott: "Mi lesz a világ vége eljövetelének jele?" A Máté 24-ben tették fel Neki ezt a kérdést. Ő rátért erre. Beszélt Izráel nemzetként való összegyűléséről a 31. versben, a Máté 24:31-ben. De aztán rátért a példázatokra, látjátok? Aztán látjuk ott: "Tanuljatok példázatot a fügefáról. Amikor látjátok az ágait rügyet hajtani, akkor tudjátok, hogy közel a tavasz." És aztán: "Amikor látjátok ezeket megtörténni, akkor tudjátok, hogy közel az idő."

133 Látjátok Izráelt összegyűlni a szülőházájában. De észreveszitek, hogy Ő kihagyta a kijelentést erről a hetedik pecsétről. És itt, amikor a hetedik pecsét… Amikor ezt felnyitotta, újra kihagyta azt, látjátok. Tehát látjuk, hogy ez egy teljes titok. Ezért még nincs itt az az óra, hogy ez a titok ismertté legyen. Ezért eddig jutottunk el, és a többi része pedig pontosan kb. akkor lesz ismertté, amikor Jézus Krisztus újra megjelenik a földön az Ő menyasszonyáért, vagy bármi legyen is, ami akkor történni fog.

Most pedig, addig az időig, imádkozzunk mindnyájan és éljünk jó, egyenes, keresztény életet, várva az Ő eljövetelét.

134 És most, ha ez a hangszalag olyan emberek kezébe esne valahol, ne próbáljatok meg semmilyen izmusokat csinálni belőle. Csakis annyit tegyetek, hogy folytassátok Isten szolgálatát, mert ez a nagy titok annyira nagy, hogy Isten még Jánosnak sem engedte meg, hogy leírja azt. A mennydörgés megszólalt, de Ő… Tudva, hogy… Megígérte nekünk, hogy majd megnyílik. De eddig az ideig az nem nyílt meg.

135 És most hálásak vagyunk Istennek azért, amit mutatott nekünk. Nyolc napig ültem ott abban a szobában, és azt az üzenetet, amit éppen most magyaráztam nektek végig, sokan közületek érteni fogják. És ígérem, hogy az egész idő alatt zajlott valami szellemi dolog, amiről bizonyosan tudtam, hogy nem vettétek észre. És itt van, hogy mi volt az. Az az Ige Isten által küldött magyarázatának a teljes mértékű igazolása, mert még mielőtt belementünk volna, én elmentem nyugatra, és az Úr mutatott nekem egy látomást az egyik nap úgy délelőtt 10 óra körül. És eljöttem és elmagyaráztam itt azt, hogy láttam azt, és nem tudtam, mi volt az. Az hét angyalnak az összeállása volt. Emlékszünk erre. Meghallgathatjátok a hangszalagon, aminek az a címe, hogy Uraim, hány óra van? Most pedig, pontosan ez az, amit láttok.

136 A hét angyal… Nyugaton voltam. Emlékeztek a kis hírnökökre: ők keletre mentek. A második hírnökök, a galambok - egy kicsit nagyobb madarak -, ők keletre mentek. És aztán odanéztem… Ők végig velem voltak. Ez volt az első és a második húzás. Most pedig, a harmadik nyugatról jött, óriási sebességgel végigsöpörve, és felvettek engem. Ez visszajött keletre ennek a hét pecsétnek a titkával, pontosan úgy, mint ahogyan Junior Jackson álma mondta, amit az Úr engedett, hogy megmagyarázzak neki ott.

A piramis belsejében volt egy kis fehér kő, amire nem volt írva. Ezért kellett nekem nyugatra mennem, hogy összekapcsolódjak ezeknek az angyaloknak az üzenetével, hogy visszajöjjek ide és kijelentsem azt a gyülekezetnek. Emlékeztek, azt mondtam: - A következő dolog, ami történni fog, itt lesz a gyülekezetben… Pontosan így van.

137 Egy másik dolog, hogy akarom, hogy észrevegyétek, mi történt. És ha meghallgatjátok az Uraim, hány óra van? hangszalagot akkor észre fogjátok venni, hogy az egyik angyal nagyon különleges volt nekem. A többiek olyan szokásosnak látszottak, de ez az angyal egy megjelölt angyal volt. Ő a baloldalamon állt a piramis formájú összeállásban. És emlékeztek, hogy a piramisban volt az a titokzatos fehér kő, amire nem volt írva. És az angyalok bevittek engem az önmaguk képezte piramisba: Istennek azokba a titkaiba, amiket csakis ők ismertek. És most, ezek voltak azok a hírnökök, akik eljöttek, hogy magyarázzák azt a piramist, vagy ennek a hét pecsét titkának az üzenetét, amit ott fekszik… A piramis belsejében.

138 Most pedig, az angyal… Tőlem balra állt, és valójából ő volna az utolsó, illetve a hetedik angyal, ha meg tudnánk őket számolni balról jobbra: mert ő volt tőlem balra, és én őrá nyugat felé néztem, tehát amint ő kelet felé jőve a baloldalon lenne. Tehát ez volna az utolsó angyal üzenete: nagyon figyelemfelhívó. Emlékeztek rá, hogy mondta, hogy az ő… A fejét valahogy visszahúzta, és a nagy, éles szárnyaival hogyan repült oda hozzám. Most tehát, ez a hetedik pecsét. Ez még mindig egy nagyon figyelemfelhívó dolog. És mi… Nem tudjuk még, hogy mi ez, mert nincs megengedve, hogy feltöressék.

De most, az összejövetelen mindnyájan észrevettétek, hogy… Micsoda összejövetel volt! Úgy tűnt, hogy mindenki majd leesett a székéről, mindenki, aki itt állt délután 1 vagy 2 órától arra várakozva, hogy kinyissák az ajtókat, hogy ide üljenek előre; és akik a falak mellett álltak, zsibbadó végtagokkal, és mindennel. Mi ez? Ez a Szentlélek volt, aki leküldte az Ő hírnökeit, és ők kijelentették ezt nekünk. És aztán figyeljük meg, hogy mennyire úgy illeszkedett az Igéhez, mint a galambtollak egymáshoz, pontosan.

139 És aztán hogy mindnyájan tudjátok, hogy ez az igazság, Ő két hónappal ezelőtt, vagy még régebben, előre megmondta, mielőtt megtörtént volna: amikor nyugatra mentem, nem tudva ezt, és aztán visszajöttem ide a magyarázatával, amint Ő adta azt. Most emlékezzünk rá, hogy a látomásban Ő egyetlen dolgot sem mondott nekem a látomásban, amikor felvett engem. Én félem, attól féltem, hogy meghalok, hogy meghalok egy robbanásban. Látjátok, nem tudták megtenni. A magyarázat pontosan úgy jött, ahogyan szükségem volt rá: ez a szobában volt. És én pontosan úgy adtam ki, ahogyan Ő adta azt.

Most látjátok, barátaim, a látomások nem tévednek. Azok mindig tökéletesek. Pontosan igazak.

Most tehát, a látomás plussz az Ige, plussz a történelem, plussz a gyülekezeti korok: és mindezek egybefonódnak. Tehát igazán mondhatnám, hogy a legjobb értésem szerint és Isten Igéje szerint és a látomás szerint és a kijelentés szerint a magyarázat ÍGY SZÓL AZ ÚR!

Most pedig, az Úr áldjon meg mindnyájatokat, minden egyes személyt, nagyon gazdagon amint most felállunk és elénekeljük a gyülekezet ezen jó öreg énekét. Isten áldjon meg minden egyes személyt. Ámen.

140 Szeretem (Isten áldjon benneteket!), szeretem (Teljes szívemből!),

Mert Ő előbb szeretett engem.

És megváltotta üdvösségemet

A Golgota fáján.

*

MESSAGE hub online

A szolgálatokat prédikálta
William Marrion Branham
„... szavának napjaiban ..." Jel. 10:7

www.messagehub.info